

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argenton
any 8 - època 2 - número 47 - juny 2000 - exemplar gratuït

**CBA campió,
un retorn sonat**

•
Benefactors pel Museu

•
**Pep Duran,
traginer de contes**

El Roure



- Dietètica
- Aliments naturals i biològics
- Herboristeria
- Cosmètica natural

Medicina natural

- Reflexoteràpia
- Iridologia
- Acupuntura
- Kinestologia
- Quiromassatge
- Flors de Bach

Tractaments

- Artrosi
- Artritis
- Estrés
- Depressió
- Al·lèrgies
- Asma
- Menopausa
- Obesitat

C/. Abat Escarré, 3
08310 Argentona
Tel. 93 797 05 97

Coneix el servei a Argentona de CENTRE DE DIA de la Residència Xanel?

Per a persones que necessiten acolliment durant el dia però que dormen a casa seva

Serveis:

- Atenció personal per rentar-se, menjar, vestir-se...
- Dinamització sociocultural
- Suport psicològic a les famílies
- Rehabilitació de manteniment

Altres serveis opcionals:

- Transports
- Perruqueria i barberia
- Podologia
- Bugaderia



CENTRE COL-LABORADOR DEL PROGRAMA D'ACOLLIMENT RESIDENCIAL DE L'ICASS

No dubti en trucar-nos, assessorar-lo serà un plaer. Tenim gent gran gaudint avui mateix d'aquest gran servei poc conegut i molt agraït.

Estem al Passeig del Baró de Viver, 21
Telèfon 93 797 06 34 (Rosario Parras)

CENTRE DE YOGA

*Classes de yoga
2a. quinzena d'agost !*



PROFESSORA: Carolina Tapias

AFILIADA A LA UNIÓN NACIONAL I INTERNACIONAL DE YOGA
(19 anys d'experiència)

CLASSES MIXTES: Matí - Tarda - Nit

CLASSES ESPECIALS: Tercera edat i embarassades

INFORMACIÓ

Telèfon 93 797 18 35

Cada dia de 13:00 a 15:00h

i els divendres de 19:00 a 20:00h carrer les Parres, 3

ARGENTONA:
C/ Les Parres, 3

MATARÓ:
C/ Meléndez, 31

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 47 - Juny 2000 - 3.500 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.

President: Antoni Soy.

Director: Xavier Lorente.

Consell de redacció: J. Arenas, E. Merino, F. Molist i A. Rodríguez.

Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.

Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CIU i PP.

Rúbriques: F. Catà, S. Cabré, J.C. Codina, A. Rodríguez.
Col·laboradors periodístics: Quirze Arenas, Mercè Pérez.
Fotografies: A. Burguera, M. Duran, A. Güell, X. Lorente, J. Pérez, M. Pérez.
Publicitat: Marina Segovia.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda
C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Les mans dels campions
agafant una pilota de bàsquet.
Fotografia de Marc Duran.



6-8. Tema Central: L'any de somni del CBA

El Club Bàsquet Argentona torna a encadenar un nou ascens i un nou títol de lliga i de Catalunya després d'una temporada espectacular. Els de Miguel Jiménez pugen al sostre històric de la Primera Catalana i ho celebren amb un sonat pòster a les pàgines centrals.

9. Agressió al Cros

El director de l'escola de Sant Miquel del Cros, Jordi Pagès, és greument agredit pel company de la mare d'un alumne.

10. Plouen ajuts pel Museu

Apunt de reobrir les seves obres portes, el Museu del Càntir està rebent aportacions institucionals, d'empreses privades i de particulars per acabar d'arrodonir la seva qualitat. Entre aquests benefactors destaca el reconegut artista català, Josep Maria Subirachs.

14. Creu Roja busca seu

L'entitat argentonina ha d'abandonar el seu local actual i demana ajut municipal.

20. Les catifes, de festa

Fa deu anys ja que els Amics de les Tradicions van restituir la tradició de les estores de flors als carrers de la vila.

22-23. Entrevista: Pep Duran, llibreter

L'home dels contes ens explica interessants detalls de la història de la seva pròpia vida. Una trajectòria amb expedient franquista, Creu de Sant Jordi i passat televisiu, entre moltes altres coses.

Editorial

Estem parlant d'un club d'empenta i base forta, i d'un equip de somni capaç de completar tota una volta i tota una fase final d'un campionat català sense perdre ni un partit. El CBA ha tornat al sostre històric de la primera catalana, la màxima categoria de sempre del bàsquet masculí de la vila.

Dream Team

A Barcelona presumeixen d'handbol. A Argentona ho podem fer de bàsquet. Repetir ascens, títol de lliga i de Catalunya, és a dir guanyar-ho tot dos anys seguits, no és a l'abast de tothom. I molt menys amb l'autoritat que ho ha brodat el CBA. Per la qualitat dels jugadors, el treball de l'entrenador i la bona gestió de la directiva, a aquestes alçades, però, ja no ens hauria de sorprendre tot això. Estem parlant d'un club d'empenta i base forta, i d'un equip de somni capaç de completar tota una volta i tota una fase final d'un campionat català sense perdre ni un partit. Una regularitat i sobretot una mentalitat guanyadora difícilment superables. Tot per tornar al sostre històric de la primera catalana, la màxima categoria de sempre del bàsquet masculí de la vila. Moments dolços que un pòster agosarat però divertit s'encarregarà d'immortalitzar. Una fórmula força estesa al país però que en aquest cas no té cap més fi que la pura celebració, el festeig d'un any de pel·lícula. Són moments aquests també que s'han de saber pair i administrar. Que l'eufòria i l'excessiva ambició no facin caure en els errors del passat, els pecats d'un temps que van portar l'entitat a la seva desaparició. Ara a consolidar la fita, la reconquesta, a treballar dur des de sota en la formació de jugadors que garanteixin la sostenibilitat del futur i a esperar també que el pavelló no trigui massa a arribar. Sense bones instal·lacions queda clar que costa tirar endavant. El fred de l'hivern les converteix en una nevera i la calor de l'estiu en un forn. I no només aquest club, sinó tots els argentonins, tant esportistes com seguidors, es mereixen un gran esforç per fer realitat el nou pavelló.

Esportivament també cal felicitar no només a l'Argentona de bàsquet sinó també al Sant Miquel del Cros de futbol. La vila tindrà l'any que ve, dos equips a Segona Regional, un altre èxit sonat. L'esport de casa nostra està en alça. Que continuï la festa!

Carta de l'alcalde

Des d'aquest equip de govern, amb una perfecta sintonia amb el Patronat, s'ha començat a aplicar decididament una nova política de consecució de més recursos econòmics pel Museu. Això ens permetrà estalviar diners i dotarà de més possibilitats de desenvolupament al Museu.



M.D.

Un nou Museu del Càntir i una nova política

Amb la inauguració de la nova seu del Museu del Càntir arribarem al final d'una etapa. Vist amb perspectiva sembla clar que tant el Patronat del Museu com el regidor de Cultura de l'època van fer una aposta valenta i encertada amb la construcció d'un nou Museu del Càntir a l'antiga Casa de Cultura.

El Museu del Càntir ha estat un equipament cultural emblemàtic i representatiu de la Vila, i a partir d'ara ho ha de ser encara més. **Tindrem un Museu d'alta qualitat, amb els últims avenços constructius, museogràfics i tecnològics.** El projecte, els professionals i els tècnics que hi han treballat, les directrius des del Patronat i el suport tècnic i econòmic des de l'Ajuntament ho avalen.

Però, a més, **des d'aquest equip de govern, amb una perfecta sintonia amb el Patronat, s'ha començat a aplicar decididament una nova política de consecució de més recursos econòmics pel Museu.** Això ens permetrà estalviar diners a l'Ajuntament i, per tant, a tots els ciutadans i ciutadanes de la Vila, i dotarà de més possibilitats de desenvolupament al Museu.

S'ha recuperat una part important de la inversió realitzada per l'Ajuntament: **des de les passades eleccions municipals s'ha aconseguit una subvenció de 15 milions de la Diputació de Barcelona i una subvenció de 6 milions de la Generalitat de Catalunya** (més els tres milions que van arribar de la Generalitat a l'anterior legislatura). **El Patronat, per la seva banda, ha buscat i ha trobat les aportacions de la societat civil amb l'inestimable reclam de l'edició de 100 litografies d'en Subirachs,** cosa que ha de permetre equipar el Museu amb els últims avenços. Finalment, s'ha endegat una **decidida política de col·laboració amb les empreses privades** per tal que aquestes puguin col·laborar tant al finançament de les obres com al funcionament i millora continuats del Museu. I ja hem tingut respostes positives.

FEM ENTRE TOTS EL NOSTRE MUSEU DEL CÀNTIR.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

Donació d'arbres

El col·lectiu del medi ambient d'Unió Democràtica de Catalunya d'Argentona va fer donació de 40 alzines i 30 pins el propassat mes d'abril a l'Ajuntament de Sant Mateu de Bages per participar a la repoblació i el manteniment de la fauna del país, cosa que s'ha fet sentir i per la qual ens han felicitat per la nostra col·laboració.

Josep Famades Güell,
president UDC Argentona



Font-Sorral-Tobogans de la Plaça Nova

Vàter (prov. de l'anglès) m. Lloc disposat per dipositar els excrements en bones condicions higièniques amb un recipient per a seure-hi i aigua corrent per netejar-lo.

Si agafem la definició exacta d'aquesta paraula i ens parem a EXCREMENTS, tindrem el que s'hi fa majoritàriament en aquest petit, però ben situat, PARC INFANTIL de la Plaça Nova. No ho dic perquè es netegi millor, ni més sovint, perquè no és necessari, ja que es fa i bé, però és que no és qüestió de netejar sinó de no embrutar i això és responsabilitat de tots.

Actualment és un vàter de gossos per tot arreu i de persones darrera de la font i a l'angle del fons. Es podria enjardinar aquest angle, ara fastigós, amb un monument de caire infantil. Què us sembla el TIMBALER DEL BRUC? Amb una placa explicativa del personatge d'aquesta llegenda i el dia de la inauguració fer una festa amb timbalers, petits i grans tocant. A Argentona hi ha bons músics de totes les edats que podrien dirigir l'actuació, i que tothom que volgués participés de la "timbalada". (els petits són experts en fer soroll amb el tambor).

Però anem al més urgent:

ALLARGAR fins allà on eren abans els arbustos de la partió. Les llambordes-jardineria sobresurten i fan caure. Posar una TANCA a l'entrada perquè no hi entrin gossos.

Una PICA per la font, per recollir aigua i no mullar-se els peus en beure o en rentar-se les mans i per no tenir bassals incontrolats.

CANVIAR els arbustos de l'entorn de la font per plantes baixes per no donar facilitats de fer-ho servir com a vàter. IL·LUMINACIÓ. Punts de llum

que estiguin situats de manera que facin dissuadir a qui, emparat per la foscor, embruta i destrossa les poques coses que hi ha perquè juguin els petits. Els que habitualment ens trobem en aquest lloc estem d'acord que s'ha de fer alguna cosa perquè cada dia està pitjor, ja que la higiene i el manteniment de les instal·lacions són pràcticament nul·les amb el perill que això comporta. No seria millor prevenir que curar?

Maria Güell

Un conte sobre el meu poble: Segona Part

"Una vegada hi havia un grup social de gairebé 8000 habitants que volia tenir un poble acollidor, maco i amb vida. Vida cultural, amb inquietuds socials i també comercials".

Així començava un conte escrit al desembre de 1996 en aquesta mateixa columna. I continuava: "Tots volíem un poble on la gent pogués caminar, on la gent de la comarca també anés a visitar-lo, comprar i gaudir de les coses pròpies.

Tot eren bons desitjos!

Ara aquest Poble gairebé té 10.000 habitants, i de moment podem gaudir d'unes hores de zona de vianants els dissabtes a la tarda. BONA INICIATIVA!

Aquesta iniciativa de la UBA, amb el suport de la regidoria de Promoció Econòmica, planteja el tancament del trànsit al carrer Gran i pot ajudar a confluir la imaginació i l'interès.

Caldrà buscar estratègies i recursos per motivar que la gent surti al carrer. Sortir al carrer no ens costa gaire, sempre que hi trobem algun al·licient. De moment en aquestes dues jornades de "Fem nostre el centre d'Argentona... TOT CAMINANT", campanya avantguardista d'aquest tancament, hem pogut passejar, asseure'ns, fer petar la xerrada i observar amb atenció la tècnica dels "bolillos"...

Crec que hi ha força expectació per veure com aquesta iniciativa podrà anar-se desenvolupant. És, sens dubte, una bona iniciativa. Però caldrà dissabte a dissabte anar-la polint. Hi ha coses que fallen com pot ser el tancament al trànsit un xic d'hora. Potser caldria tancar-lo a partir de les 17 hores. S'hauria també de convèncer a tots aquells que no obrin a què ho facin. S'hauria de crear més animació. De tota manera el primer pas està donat i això és el més important. Fallen coses; només faltaria... És impossible encertar-la a la pri-

mera. Però cal tirar endavant amb il·lusió i anar provant i polint. Argentona necessita amb urgència dinamitzar-se, i, aquesta pot ser una bona manera.

Hi ha detractors. Indiscutiblement. Però també els hi havia molt a prop d'aquí, a Mataró. Potser els hi podríem preguntar ara, als comerços de la Riera que tal els hi va. I en principi, s'hi van oposar de valent!

No avancem doncs, esdeveniments. Cal provar-ho. Cal tirar endavant. I si, al final es veu que no funciona estic convençuda que, els mateixos que van impulsar aquesta idea sabran rectificar i reconèixer que no ha estat viable.

Però és interessant meditar una mica sobre la frase que diu: "Els únics que no se equivoquen, són aquells que no fan res". I, aquests tipus de persones, no interessen.

Rosa Masó

51a Festa de la Vellea

Aquest any celebrarem una nova edició de la Festa de la Vellea que esperem que sigui tan llúida com anys enrera. Cada any les ciutadanes i ciutadans d'Argentona han demostrat la seva generositat col·laborant amb la Festa, per això us tornem a demanar la vostra ajuda.

Podeu fer les aportacions econòmiques per a la celebració d'enguany als números de compte següents.

CAIXA LAIETANA

2042-0050-31-3000086134

"LA CAIXA"

2100-0354-12-0100769324

Carta no publicada

Per aquest número del *Cap de Creus*, aquest Consell de redacció va rebre una carta amb contingut polític que no anava signada. Tal com marquen els criteris de funcionament del butlletí no es pot publicar l'article si la persona que l'escrui no s'identifica amb nom i cognoms i amb el seu DNI. La carta parlava del trànsit i l'aparcament a Argentona.

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 3 de juliol del 2000 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.



Moya, Casado, Chacón, Companys, Arrufat, Carmona, Cachi i Jiménez, tota una pinya.

UN EQUIP I

Encara ressonen els càntics del vestidor, els aplaudiments sords de la pista, tants i tants contactes de la pilota amb la xarxa... Encara regalima l'aigua de la camisa xopa del president i del xandall remullat del conserge. Encara se senten els laments d'admiració dels seus rivals. Encara es poden mig llegir les jugades magistrals dibuixades a la pissarra. Encara, encara... dura l'eufòria per una campanya que difícilment s'oblidarà. El Club Bàsquet Argentona ha tornat a Primera Catalana. La seva màxima categoria, el sostre històric que va tocar als anys 80. Com dirien els puristes, hi ha entrat per la porta gran. Com a campió indiscutible després d'una segona volta de fantasia, impecable, sense cap taca (15 de 15) i com a campió de Catalunya. "Ningú ha pogut mantenir el nostre ritme ni sobretot

la nostra il·lusió", comenta el tècnic local Miguel Jiménez. L'equip ha clavat un balanç final de 26 victòries per només 4 derrotes (totes a la primera volta).

Chacón, el més valuós. Tot s'ha aconseguit amb els mateixos homes (només amb les novetats de Moisès Prat i Quique Fernández -mitja temporada lesionat- i la baixa de Marc Ventura) que ja ho havien guanyat tot la temporada anterior a Tercera Preferent (Lliga i títol català). «De fet també hauríem de comptar com una incorporació la de Carlos Chacón, que enguany l'hem tingut tota la temporada. En canvi, l'any passat el servei militar va fer que es perdés molts partits», puntualitza el *coach*. Justament, Chacón va rebre el títol honorífic de jugador més valuós de la Lliga en una votació pro-

moguda des del programa d'esports de Ràdio Argentona *Ben Jugat*. El mataroní, tot polivalència, ha aportat punts, rebots, defensa i sobretot un gran saber estar a la pista en els moments decisius. El dorsal 13 del CBA ha estat protagonista principal també d'una de les anècdotes divertides de la Lliga. I és que en un desplaçament a la pista del Sícoris de Lleida, les seves indicacions van desorientar una part de l'expedició argentonina, que va arribar al pavelló amb el partit començat després d'una odissea per la capital de ponent. La derrota va ser inevitable. La contribució de Chacón ha resultat important en els èxits però no bàsica, ja que l'equip ha demostrat una vegada més l'extensió de la seva banqueta. «Som deu jugadors i dels deu... set, vuit, nou, deu són molt importants. Qualsevol d'ells en

D'aquí a uns anys, quan algú es posi a escriure la història del Club Bàsquet Argentona haurà de dedicar un capítol a part a una fornada de jugadors que van encadenar una gesta darrera l'altra fins a arribar a Primera Catalana. Els Chacón, Carreira, Casado i companyia han protagonitzat un any de pel·lícula amb dos títols de lliga consecutius entre l'abril del 99 i el del 2000 que han deixat amb la boca oberta mig país. De Tercera Preferent a Primera d'un salt. El bàsquet argentoní torna amb autoritat a la seva màxima categoria sense que es vegi encara el seu sostre. L'equip del càntir, senzillament, ho ha clavat, amb unes segones voltes que espantarien el més pintat. La temporada s'ha completat amb el títol de Catalunya de la categoria en la fase final disputada a Llançà (Alt Empordà).

qualsevol partit pot ser el més destacat», apunta l'entrenador argentoni. En aquest sentit cal ressaltar la tasca fosca sota els cercols de David Carmona (el sostre de l'equip, 1.95 m), la direcció de Lobato i Arrufat, les genialitats d'Elèctric Carreira, la defensa de Navarro i Cabanillas, la regularitat i consistència de Prat (format al Joventut i exjugador de la selecció catalana júnior) i el tir mortal de Companys i Casado (el capità).

Minguella, un digne rival. Aquest cop l'ascens matemàtic es va cantar a tres jornades del final (8 abril, Bufalà 54-Argentona 82), i el títol, a una (29 abril, Escolapis 63 - Argentona 88). Més tard que l'any passat, entre d'altres coses perquè un equip, el Minguella (segon), ha demostrat també una extraordinària regu-

no han necessitat cap període d'adaptació a la categoria per tornar a repetir gesta. «Això ja entrava dins els nostres pronòstics. Aquests jugadors tenen tal mentalitat guanyadora que fins i tot estan convençuts que l'any que ve tornarem a lluitar per pujar. I el quadre tècnic també», assenyala un somrient Jiménez, l'entrenador responsable dels últims tres ascensos. Aquest ha estat el quart en els set anys de la nova etapa encetada en la història del CBA a principis dels 90. Recordem que el club va tornar aleshores a la competició després d'haver desaparegut per problemes econòmics quan militava a Primera Catalana. La temporada de l'adéu va coincidir amb una bona classificació de l'equip, que va veure com Quique Spà era designat millor jugador i Josep Maria Solà, el millor tècnic. Tot se'n va anar a

passar per la pedra (75-65). I a la final (amb Ràdio Argentona en directe), tranquil·litat a la mitja part (41-29) però suspens i infart en el desenllaç (69-67) amb un apamament de Companys tan decisiu com l'encert en els tirs lliures de tot l'equip. Chacón amb 26 punts i Carreira amb 19 van ser els màxims anotadors de la finalíssima. Llançà, al cor de la costa Brava, va esdevenir així el marc idíl·lic de la culminació d'un altre somni: el segon títol consecutiu absolut del país (28-5-2000).

El poliesportiu, assignatura pendent. Tot i el nou ascens de categoria i el campionat català, l'alegria no és completa a casa del modest. «És una llàstima que un poble de l'alçada d'Argentona no tingui un pavelló com cal», lamenta el president

DE PRIMERA!



La plantilla campiona al complet amb l'staff tècnic i alguns directius.

laritat. De fet va ser qui va destronar l'Argentona del liderat inicial (jornada 6, 76-74) i qui li va trencar una ratxa de 23 partits oficials sense perdre. A partir d'aquí els badalonins van anar primers sempre fins que l'equip de Jiménez va encadenar tota una volta guanyant, fins i tot apallissant el mateix Minguella per 97 a 78 (jornada 21). Els del Barcelonès Nord van enfonsar-se en el tram final juntament amb un altre rival de consideració també de Badalona: el Bufalà (tercer), durant bona part del campionat ocupant també zones d'ascens directe.

Set anys, quatre ascensos. Acabats de pujar a Segona Catalana, els argentonins

l'aigua i va caldre esperar a l'arribada d'un nou conjunt directiu amb Carme Famadas (el mite del bàsquet femení estatal), els germans Casado, els germans Jordà, Fàtima Gallemí, Xavier Collet, Israel Claus, Maties Colominas, Marta Mora... i l'actual president Rafel Jiménez. «Sense el treball de tota aquesta gent i d'altra que s'hi ha sumat durant els anys següents, no seríem avui aquí», diu el màxim responsable de la Junta d'ara.

Un altre títol català. La rúbrica, la cirera del pastís, encara quedava per col·locar. Esperava la fase final del campionat de Catalunya de Segona Catalana a Llançà (Alt Empordà). En semifinals, el Llivia va

Jiménez. «Ens trobem que molts cops alguns dels nostres equips han de sortir a entrenar-se fora del recinte per falta d'espai. I no parlem ja del fred de l'hivern, de la calor de l'estiu o dels degoters que hi ha quan plou». Des de l'Ajuntament, el regidor d'esports, Mateu Piñol, demana paciència al club. «Estem a sobre de la qüestió. La Generalitat va considerar massa ambiciós el projecte d'un pavelló tan gran, amb tants metres quadrats. Per això intentarem construir-lo per fases per tal que es pugui anar utilitzant mentre s'estigui fent. El 2001 mirarem d'iniciar la primera fase. No és, però, una tasca fàcil. El que sí que puc dir és que de moment tractarem de solucionar part de les deficiències del poliesportiu d'ara. Farem un aïllament tèrmic de la coberta i els laterals que alleugerirà els problemes de temperatura i de pluja. Donarà confort mentre esperem el nou pavelló».

El segon equip, també. En el seu primer any de competició, el recentment creat filial de l'Argentona ha aconseguit també un gran èxit: l'ascens de Tercera B a Tercera A. Sota la direcció de Llorenç Buitrago, el B ha pujat en l'última jornada de lliga com a segon classificat del seu grup només superat pel Llavaneres. Els argentonins han guanyat 24 partits i n'han perdut 6.

Full Monty de record

Making off d'una simpàtica foto dels campions que es pot veure a les pàgines centrals d'aquest número



Dissabte 13 maig. 16:08 h. L'equip (cos tècnic, jugadors i alguns directius) es concentra a la Plaça Nova per a la gran cita.



16:23 h. Arribada a l'escenari dels fets: el bosquet de la Font Picant, un lloc allunyat de les multituds i idíl·lic en la història de la vila de les aigües. Comença el show.



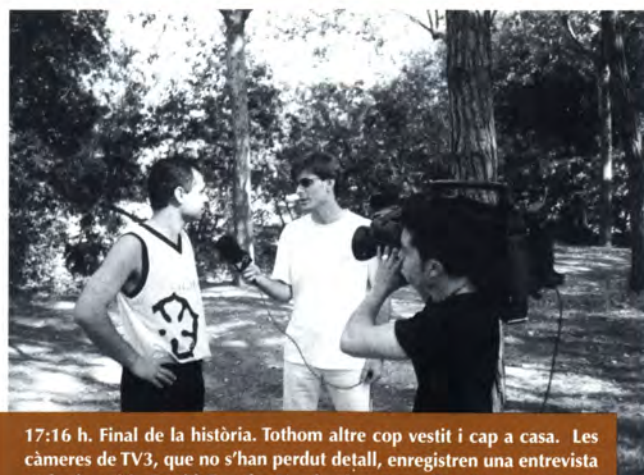
16:35 h. El fotògraf local, Marc Duran, dirigeix la sessió (amb ajudant inclòs, Joan Burguera, que tapa els raigs del sol). Els jugadors hauran de posar de tres maneres diferents. Primer vestits amb els pantalons i la samarreta de l'Argentona.



16:43 h. Fora roba. L'entrenador, Miguel Jiménez, que finalment ha preferit mantenir-se'n al marge, els pren l'equipatge. És l'hora de la veritat. Foto amb pilota de bàsquet.



16:57 h. Els càntirs, tots de diferents anys, entren en joc. La qüestió és emprovar-se'ls i veure si tapen prou o no. Ja es comença a coure la foto central del Cap de Creus. Ja no hi ha por de res.



17:16 h. Final de la història. Tothom altre cop vestit i cap a casa. Les càmeres de TV3, que no s'han perdut detall, enregistren una entrevista amb el capità, David Casado. L'endemà surt un divertit reportatge al programa «Tot l'esport» del canal 33.



Xavier Collet Rabassa
Exdirectiu CB Argentona

Un gran èxit

Felicitó doblement el Club Bàsquet Argentona, per la proesa d'aquests últims anys. Aconseguir l'ascens a Primera Catalana de bàsquet ja és un èxit molt important, però proclamar-se campió de Catalunya de dues categories diferents en el transcurs d'un any, això ja és massa! Tanmateix és just, perquè el CBA s'ho ha merescut per tradició del poble.

En el seu moment, l'Argentona ja havia estat en aquesta categoria, però per una gestió extra-esportiva, que responia a interessos econòmics, el club es va desfer. Va venir una època de dura inactivitat, fins que anys més tard, un club de futbol americà anomenat Bocs, decideix tornar a recuperar el bàsquet com una secció. Dins d'aquest club estaven un grup de joves entrenadors, que el que volien realment era rellotjar aquell club en el que havien jugat i del que tenien molt bons records.

Els inicis van ser molt durs, van anar porta a porta per aconseguir recolzament, finançament, suport,... La nostra tasca doncs era tornar a engegar el club com a entitat pròpia i que ens impliquessin com tots aquells que en algun moment o altre havien tingut algun vincle amb el bàsquet argentoní. Van ser moments d'alegria i en alguna ocasió de desalè.

Ara, que és un club consolidat amb bons resultats esportius, voldria animar a la gent de la directiva, a tenir present el jovent dels equips inferiors, de donar-los formació, il·lusió i la possibilitat de prosperar fins a poder formar part, algun dia, d'un equip sènior que ens faci passar tan bones tardes de dissabte com el sènior actual.

Els encerts i els errors del passat ens serveixen d'experiència per construir i reforçar l'estructura del club, és necessari que en puguem gaudir, a banda dels resultats.

En definitiva, desitjo prosperitat i grans èxits per un club jove, però amb molta història i engrescar a l'afecció a gaudir molt més del bàsquet argentoní.

Violència a l'escola

El director de Sant Miquel del Cros, brutalment agredit pel familiar d'un alumne

Una reacció desafortunada. Els fets van tenir lloc el passat 25 de maig al migdia quan la mare d'un alumne de sisè, acompanyada de la seva actual parella, va anar fins l'escola per parlar amb el seu director, Jordi Pagès, sobre el comportament del nen que, la junta de professors del dia abans havia decidit expulsar temporalment durant 15 dies. La conversa va ser molt curta però de seguida va pujar de to i Pagès va demanar-los tornar-se a trobar quan els ànims estiguessin més calms. Al vestíbul, però, el company de la mare del nen va donar un cop de puny al professor que el va fer caure a terra donant-se un fort cop al cap. El cop li va provocar un traumatisme cranial que va requerir la seva hospitalització durant tota una setmana. L'agressor, que té 25 anys i que, segons apunten fonts properes al cas havia estat boxejador, va ser immediatament detingut per la Policia Local que va rebre l'avís del policia de barri i que va traslladar-lo a la caserna de la Guàrdia Civil on se'l va interrogar. L'home va ser deixat en llibertat ja que l'agressió es considera una falta lleu i pròximament serà citat pel jutge.

Reaccions dels polítics. Les reaccions a nivell polític sobre l'atac al director del CEIP del Cros van ser immediates. L'ajuntament va anunciar, poques hores després de l'incident, la seva intenció de personar-

se com a acusació particular contra l'agressor. En el mateix sentit es pronunciava també el Departament d'Ensenyament de la Generalitat. La regidora argentonina d'educació, Margarida Colomer va considerar que no es podia però criminalitzar un nen de 12 anys que no pot defensar-se. "Al nen, cal rehabilitar-lo i, per això, el Consell Municipal d'Educació està estudiant la millor solució. El culpable, en tot cas, és un adult que va decidir arreglar un problema a cops de puny". El cap de la policia local, Pere Anglada, amb dades a la mà, va deixar clar que el veïnat del Cros no és pas més conflictiu que la resta de nuclis del municipi i que aquesta acció cal qualificar-la com a molt aïllada.

Mostres de solidaritat. L'agressió va rebre també la condemna de les escoles de les rodalies, i fins i tot del Barcelonès, i del moviment educatiu del Maresme. El claustre de professors va decidir, dos dies després de l'incident dur a terme una campanya per fomentar la pau i en contra de la violència. La més multitudinària va fer-se quan es complia una setmana de l'incident quan un centenar de persones, entre pares i mares, alumnes i mestres de l'escola i de la guarderia del veïnat van fer una assentada a favor de la pau als patis i van penjar globus blancs i cartells amb la paraula pau escrita en 10 idiomes a la tanca del centre escolar.



Més mecenes pel Museu

Tres anys d'espera. El passat 11 de juny van complir-se 3 anys des que els responsables del Museu del Càntir van haver de prendre una de les decisions més importants d'aquest equipament. Després de detectar-se que l'estructura de Can Recoret patia aluminosi, el Museu va tancar les seves portes temporalment. Ara, el Museu està a punt de tornar ser una realitat i s'inaugurarà a mitjans de juliol. El director del Museu, Oriol Calvo, ha explicat que "pràcticament s'ha acabat el 70% de la remodelació. Ja s'han fet totes les feines de paleta, d'electricista, de pintor, els terres i els serveis. També estan completats el vestíbul, la botiga i l'exposició permanent de la planta soterrani. Gràcies a les aportacions -afegeix Calvo-, serà possible, a més, obrir el Museu amb l'exposició monogràfica del 50è aniversari de la Fira del Càntir".

Buscant recursos. I és que la posada en funcionament del Museu ha suposat una intensa recerca per part de l'ajuntament i del Patronat per aconseguir subvencions per poder disposar d'unes instal·lacions òptimes tecnològicament parlant. Així, a banda dels prop de 2.400 atuells de la col·lecció, es tindran els darrers avenços audiovisuals que permetran fer una visita més didàctica. A més, diverses empreses ja han confirmat la seva participació en el Museu i, tot i que encara no s'ha fet públic quines s'han compromès, ni a quines quantitats, se sap que donaran diners per obrir-lo o per fer el seu manteniment anual.

La Diputació de Barcelona, per la seva

banda, anunciava a mitjans de maig un finançament de 15 milions de pessetes, un terç del cost total de les obres, gràcies a les gestions realitzades pel consistori. La fita ara és aconseguir que la Generalitat, tal i com va dir la passada legislatura, aporti com a mínim 15 milions més.

Subirachs, la generositat d'un geni. Un recurs menys convencional és el que ha tirat endavant el Patronat del Museu. Els seus responsables van decidir triar un artista rellevant i demanar-li la confecció d'una obra exclusiva. L'escollit va ser Josep Maria Subirachs, un dels artistes més importants del segle XX, que treballa activament en l'edificació de la Sagrada Família a Barcelona. En només un dia, Subirachs va acceptar l'encàrrec i va fer la litografia *Argentona*. L'obra, de la que se'n van fer 100 còpies numerades i signades es regala a qui fa una aportació de 100 mil pessetes per aconseguir 10 milions. La litografia representa una balustrada en un paisatge mediterrani i amb

un càntir al damunt. Els elements d'aquest càntir, broc i gallet, simbolitzen la contraposició masculí/femení present sovint a les obres de l'actual responsable de l'obra escultòrica del temple de la Sagrada Família. L'acollida de la proposta ha estat més que positiva. Fins al moment, s'han fet una cinquantena de donacions.

Un càntir modernista made in Còrdova.

La Fira del Càntir no podia oblidar el seu protagonista més destacat. Amb la previsió de tenir totes les peces enllestides per la seva benedicció el 4 d'agost, els responsables de la Fira van encarregar, a principis d'abril, 4.000 dels 10.000 càntirs que es posaran a la venda. El càntir del 2000 és modernista amb figures humanes representades damunt un fons de tons daurats envellits. La seva confecció no és la clàssica i, en comptes d'elaborar-se al torn es fa amb peces que encaixen. Per això, els càntirs s'han encarregat a La Rambla, un poble de Còrdova, amb una àmplia tradició terrissaire i especialitzat en aquesta mena d'atuells.



ALBERT BURGUERA

Josep Maria Subirachs amb la litografia creada per obtenir fons pel Museu.

L'any 2000 serà especialment significatiu per *Argentona*. Es commemora el 50è aniversari de la Festa del Càntir i, després de 3 anys d'espera, el nou Museu del Càntir obrirà les seves portes a mitjans de juliol. La recerca de subvencions pel Museu ha començat a donar el seu fruit. D'una banda, la Diputació fa una aportació de 15 milions i diverses empreses privades s'han compromès també a donar-hi recursos. De l'altra, el Patronat ha triat una original iniciativa: Josep Maria Subirachs ha donat gratuïtament una litografia titulada *Argentona*, que es lliura per cada aportació de 100 mil pessetes per al Museu.

Fi de temporada

El passat dia 27 de maig es va cloure la sisena Temporada de Teatre, Música i Dansa d'Argentona, amb una magnífica "Suites de Nit" interpretada per una sorprenent Helena Pla, una actriu que, de ben segur, en sentirem molt a parlar en el futur.

Enguany la temporada presentava certes novetats, ja que era un xic més curta (6 espectacles en total) amb companyies i artistes de gran vàlua però no excessiva-

232 espectadors i *Ambrossia* de Pep Bou, amb 219, fet que va obligar a penjar el rètol d'exhaurides les localitats per aquestes dues funcions. La xifra mitjana s'ha rebaixat força respecte l'any anterior (269) degut a la reducció de l'aforament. Recordem que enguany no s'ha pogut utilitzar la Sala d'Argentona com a escenari de la Temporada perquè no reunia unes condicions de prou seguretat pels espectadors.

RESULTATS TEMPORADA DE TEATRE, MÚSICA I DANSA 2000

ESPECTACLE	ASSISTÈNCIA	TAQUILLATGE
Orquestra Cambra Lleida	134	116.000
Locomotora Negra	232	259.200
Pep Bou	219	222.000
Bitò Produccions	128	86.400
Flam & Co	164	123.000
Helena Pla	111	74.400
TOTALS	988 (Mitjana: 165)	881.000

ment coneguts i centrada en la sala del Centre Parroquial. En xifres, la temporada ha acollit un total de 988 espectadors, amb un mitjana de 165 per espectacle, el que suposa una ocupació mitjana del 80% de l'aforament disponible. Es tracta percentualment d'una ocupació molt alta, si bé amb diferències notables segons els espectacles. Els més vistos han estat el concert de La Locomotora Negra, amb

En quant a qualitat artística, hem de destacar l'èxit de La Locomotora Negra, però també el gran nivell dels espectacles de Pep Bou, Flam&Co, Helena Pla i el *Rèquiem* de Bitò i Teatre de Ciutat. En global, doncs, un balanç força positiu i amb un alt grau de satisfacció del públic assistent. Novament han estat els abonaments de temporada els principals impulsors de la bona assistència de públic.

Una escena de l'espectacle de bombolles de la companyia Pep Bou.



Contrallums



Llorenç Soldevila

Muralles

Muralles. Aïlladores, defensores, tanca-dores... Àvila emmurallada, sota el roent sol d'un migdia d'estiu. Tot un tresor tancat en un camafeu de pedra noble, còmplice dels avatars de la vida a través dels segles. Perfils retallats en la serenor del cel castellà, solcat, de tant en tant, de núvols viatgers que els acaricien amb les seves ombres. Des del comunidor estant, amb la ciutat disposada al davant, el temps sembla haver-se aturat. Àvila, evocadora de cavallers i reis, de frares i de sants. Teresa de Jesús, l'extraordinària escriptora i fundadora i Sant Joan de la Creu: passió, anhels, ideals, pureses... Qui sabrà mai la veritable història de l'ànima i el desig?

Mística i ascètica ens parlen del tarannà d'un poble que tot ho ha fet amb l'espasa i la creu. La marca de l'esperit de Cluny impregna l'enorme i fortificat embalum de la catedral. Pedres, pedres que parlen, que mussiten històries, que arreceren episodis de vides. Com ara, al migdia, a la plaça major, desbordant de colors, de parades, de perfils de roca i pell, de rostres i veus, del trilleig d'una llengua articulada amb tota la genuïnitat. Encants d'un migdia avulense.

I versos de Sant Joan de la Creu, també emergents de la pedra, que retronen en el mirall de l'aire i l'inflamen del desfici i la pau, alhora, d'aquell "Sin arrimo y con arrimo, / sin luz y a oscuras viviendo, / todo me voy consumiendo." De sempre i per sempre: aquesta angoixa davant de l'inevitable lliscar pel temps, de la immensa soledat que ens amara quan els déus ens deixen de la mà.

Les cigonyes, presència entranyable d'aquestes terres, de dalt les torres i els campanars, estiren colls, desemmandreixen les ales i entrelluquen, amatents, horitzons més aeris que les nostres terrenals gravidesses.



COSES DE LA VILA

Va d'animals



POLICIA LOCAL

Una truja i una vaca han estat actualitat els últims mesos per haver-se escapat de la seva granja i haver voltat davant la sorpresa de propis i estranys pels carrers de la vila. El primer cas, el de la truja, va passar el divendres 14 d'abril al vespre a la part baixa de les Ginesteres. Un grup de treballadors d'una indústria propera va alertar la policia local de la presència de l'animal que, tot i les seves grans dimensions, no va mostrar gaire resistència a l'hora de ser capturat. La truja, de la qual es desconeixia la procedència, la van traslladar a la residència canina Ca La Qui-meta. Per altra banda, la vaca va haver de ser abatuda a trets a Sant Miquel del Cros. Els agents de la policia local i la guàrdia civil van acostar-se a aquest escenari quan un veí els va avisar que la bèstia s'estava passejant per la rotonda del Cros i que, a causa del seu volum, podia ocasionar alguna situació de perill pels vianants. En aquells moments, l'animal, que pesava uns 500 quilos, havia envestit per l'esquena un noi que se li havia posat al davant tot jugant-hi i li havia ocasionat ferides de caràcter lleu. El fet que l'espectacle cada vegada comptés amb més curiosos va fer pensar en la veritable perillositat de la vaca. Per això, la policia local va decidir quedar-se allà i conduir el boví a camp obert mentre la guàrdia civil anava a buscar un fusell a la caserna. Una vegada van tornar, els agents de la benemèrita van tombar l'animal amb un sol tret, al descampat de davant de les escoles. La vaca havia fugit de l'escorxador Viñals Soler i alguns dels seus treba-

lladors la van recollir morta estona més tard amb una furgoneta.

La vila, al Saló del Turisme

Argentona va ser un dels tretze municipis del Maresme que va tenir estand propi a l'últim Saló Internacional del Turisme, que es va inaugurar a Barcelona el passat 27 d'abril amb la presència entre d'altres de l'alcalde, Antoni Soy, i del regidor de promoció econòmica, Joan Vaquer. Els visitants van poder conèixer la vila a través de dues activitats: un tast gastronòmic de botifels i una demostració de ceràmica de torn.

Estatuts renovats

El Centre Parroquial va aprovar en assemblea el passat 4 de maig la redacció dels nous estatuts (els anteriors dataven del 1974). En l'estrenat reglament intern de l'entitat es va plasmar el que ha estat als últims anys el funcionament pràctic del «Centru». També es deixa clar que és una societat oberta tant als socis com als no socis. Els estatuts d'ara doten d'autonomia fiscal l'entitat diferenciant-la de la parròquia per gaudir de força avantatges entre ells el de poder optar a subvencions de grans administracions. La figura del Consell Parroquial s'ha potenciat també com a organisme d'arbitratge en cas de conflicte, però per la resta no tindrà poder d'intervenció. En la mateixa assemblea es van decidir els nous horaris del Centre. Els patis s'obriran de dilluns a divendres d'11 a 1 del migdia i de 5 a 9 del vespre, i els dissabtes, diumenges i festius d'11 a 2 i de 5 a 9. Pel que fa al bar, aquest estarà obert des de les 8 del matí fins a les 10 de la nit de dimarts a diumenge, i també mentre s'estiguin fent activitats del Centre. Finalment es va comentar que s'està ultimant un avantprojecte de remodelació dels patis, del qual s'està estudiant la viabilitat econòmica. La reestructuració portaria com a novetats un aparcament de 32 places i un nou restaurant.

Semifinals maleïdes

I ja en van tres. Els Llops d'Argentona van quedar-se per tercer any consecutiu a les portes de la final de la lliga catalana de futbol americà. Els argentonins van perdre novament en semifinals, aquesta vegada contra els Imperials de Reus per 20 a 8 en un partit disputat a la capital del Baix Camp en un horari que no els va beneficiar gens. Els reusencs, contrapronòstic, van acabar sent derrotats a la finalíssima pels Barcelona Uroloki, nous campions.

Nou president dels avis

L'argentoní Joaquim Pannon i Ferrer és des del passat 25 de maig el nou president del Casal d'Avis d'Argentona. Pannon relleva Antoni Alsina, que portava 8 anys en el càrrec, amb la intenció de tirar endavant nous projectes dins d'una entitat plenament consolidada a la vila. Actualment el Casal d'Avis té uns 400 socis.



Subvenció pel cementiri

En la revisió dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya es va aprovar una esmena amb el suport dels diferents grups parlamentaris per la que l'administració autonòmica es compromet a participar en l'execució de la construcció de les obres de la Riera de Clarà en el tram del nou cementiri d'Argentona. El portaveu del PP de la vila, Fede Ureña, va anunciar que la xifra d'aquesta subvenció és de 30 milions de pessetes, tot i que com han dit altres grups l'esmena no especifica cap quantitat.

COSES DE LA VILA

Torna el premi Burriac

L'Ajuntament d'Argentona reprènenguany la convocatòria dels premis Burriac nascuts l'any 1980 i que van desaparèixer per causes desconegudes. El guardó, que tindrà una periodicitat biennal, s'ofereix al millor treball d'investigació sobre Argentona en el camp de la història, el patrimoni cultural i artístic, la sociologia, l'antropologia o les ciències socials. Els treballs que aspirin al premi tindran una extensió d'entre cent i dues-centes cinquanta pàgines, han de ser en català i a més inèdits. El premi compta amb una dotació de 250 mil pessetes i la publicació de l'obra premiada. Aquesta quantitat es farà efectiva gràcies al mecenatge de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona. Justament la signatura del Conveni de col·laboració amb aquesta entitat financera es va firmar a finals del mes de maig.

Vuitenes jornades de dansa

El cap de setmana del 13 i 14 de maig es va celebrar una nova edició, la vuitena, de les Jornades de Dansa d'Argentona. L'acollida d'aquestes sessions va ser, un any més, molt bona entre els vilatans. Dissabte a la tarda la plaça Nova va acollir els ja clàssics tallers oberts de dansa amb classes de tota mena, des de dansa creativa fins a clàssica, passant per jazz i contemporània. A la nit, hi va haver la representació de l'únic espectacle de dansa de la Temporada de Teatre, Música i Dansa d'Argentona, "Sueños y vivencias", dels Flam&Co. El muntatge, amb arrels molt flamenques, va omplir gairebé l'aforament de la sala del Centre amb 175 persones. Diumenge al migdia es va realitzar la mostra de dansa al carrer. Concretament a la plaça Nova, Can Doro i

els patis de l'escola Bernat de Riudemeia va reunir tres companyies: els Tragant Dansa, amb la coreografia «Llaços»; els Incepción Dansa, amb «Lustro», i la Companyia Mar Gómez-Damián Muñoz Dansa, amb «Arrebatos-Arrepatos». En total, van seguir el número uns dos-cents espectadors. Finalment a la tarda, onze escoles d'arreu de Catalunya van participar en la trobada d'escoles de dansa que es va fer a la Plaça Nova. Les escoles, que van reunir prop de 400 joves ballarins i ballarines, provenien principalment de Barcelona, Badalona, l'Arboç i Mollet, i van realitzar balls que havien treballat durant tot el curs. L'organització calcula que les evolucions dels dansaires les van seguir prop de mil cinc-centes persones.

Presumpte assassí penedit s'entrega

No podia suportar més el pes de tenir sobre la seva consciència la culpa d'un crim. Aquest és l'argument que va donar la matinada de l'1 al 2 de maig passat el veí d'Argentona, R.R.M., de 37 anys, quan va acudir a la caserna de la guàrdia civil per confessar l'autoria de l'assassinat ara fa 7 anys d'una noia de Badalona. Fonts d'aquest cos de seguretat van apuntar que el cas estava essent investigat per la Policia Nacional i que l'ara detingut no rebia cap pressió ni acorralament que l'hagués pogut portar a autoinculpar-se. Els fets van tenir lloc el 24 d'abril de 1993 quan Josefa R.G., de 27 anys, de Badalona, va aparèixer morta amb clars signes d'estrangulament. El presumpte autor del crim és solter i, segons va transcendir en el diari El Punt, podria haver estat objecte d'un xantatge per part de la víctima. Segons sembla, l'única relació que havien mantingut havia estat a canvi de diners, i aleshores la noia va començar a exigir-li compensacions econòmiques per no explicar el que havia succeït. Tip de la pressió, l'home decidiria en un atac d'ira escanyar la víctima. El presumpte homicida, que feia uns 8 mesos que vivia a Les Ginesteres, va passar a disposició judicial després d'atribuir-se l'acció criminal.

Records



Lluís S. Morgan

Veïnats: Clarà

En el mar dels meus somnis s'esvaeix a vegades el record pretèrit d'aquell veïnat als marges de la riera de Clarà i contemplant el present, una multitud de cases que conformen unes urbanitzacions, conjunt de ciment i verdor, relativa tranquil·litat i pocs serveis. Una manera de viure!

Però centrem-nos i concentrem-nos en el record, que aquesta és la meua tasca. Clarà va ser antigament presidit pel Priorat de Sant Pere, i aquest darrer, abans de ser domini dels benedictins de Sant Cugat, havia estat (amb Sant Pere de Casserres i Sant Ponç de Corbera de Llobregat) dels tres únics monestirs de l'orde Cluny a tot Catalunya, al revés de França on va estar molt estès. Prop de Sant Pere brollava una font d'aigua deliciosa que fins fa poc s'embotellava. Riera amunt, afluent seus són el Torrent Fondo, abans criador d'espàrrecs, i el Torrent de can Patota, que guarda entre esbarzers les runes de l'antiga masia que li va donar nom. Un xic més amunt de can Calau, a qui va donar nom el meu rebesavi Nicolau, i més amunt encara de can Cabot, llar de la família Llentisclà, que va omplir mitja història d'Argentona, s'acaba el terme eclesiàstic o parroquial d'Argentona, el terme municipal continua fins dalt la carena. O sigui que aquelles antigues cases i les modernes pertanyien i pertanyen encara i en definició popular, vius a Argentona i morts a Örrius.

Definir-vos ara totes i cada una de les masies, prenyades d'història i de llegendes, seria llarg i prolífic, a mi em faria «babiagar» i és que una pila d'anys ens contemplen, talment com va dir Napoleó als seus soldats contemplant les Piràmides d'Egipte. No tinc espai, no ho puc fer!

Els argentonins ja podem començar, si no ho heu fet fins ara, a contemplar amb bons ulls aquell veïnat, seu del projecte sempiternal del nou cementiri, perquè d'aquí poc o molt ens hi portaran pel nostre descans etern. Amén.





Bona part de la plantilla de la Creu Roja a la seu de l'avinguda Puig i Cadafalch.

Esperant un local

Creu Roja ha de deixar en menys d'un any el seu actual espai sense saber encara on anirà mentre l'Ajuntament busca una solució

Ara farà uns dos anys que la secció local de Creu Roja es va traslladar del semisoterrani del carrer Jacint Verdaguer a la seva actual seu a l'avinguda Puig i Cadafalch. La millora va ser evident, en metres quadrats i, sobretot, en facilitat d'accés. El canvi, però, ja es plantejava com a provisional. I és que es va començar a pagar un lloguer d'unes 65.000 ptes. mensuals més les despeses de llum i aigua, una càrrega feixuga per a l'entitat. Per altra banda, el contracte de lloguer se'ls acaba en menys d'un any, i pel que comenta el director de la Creu Roja argentonina, Jordi Lladó, no se'ls renovarà. "L'amo de l'edifici, justament el president de Creu Roja, Francesc Villegas, ja va fer un acte de fe acceptant de llogar-nos l'espai. No li podem demanar més". Aquest local, antiga seu de l'empresa Casas, havia pertangut als germans Abril. Després d'una subhasta va caure a les mans de Villegas, i, per la zona en què es troba, és evident que se'n pot treure força rendiment immobiliari.

El local del futur. El problema ara mateix, per tant, es diu: trobar un local. De moment no saben ni quin ni quan. La solució pràctica passa per aconseguir-ne un de municipal. "Totes les entitats tenen el seu local pagat per l'Ajuntament. Legítimament ens toca", recorda la coordinadora

de Creu Roja Marta Obón. Aquesta via els treuria alhora el pes de les despeses de lloguer. "Aquests diners els podríem destinar a altres projectes sanitaris i socials", assenyala Obón. En principi el nou local hauria de tenir com a mínim un petit dispensari, una sala d'espera, un despatx, un dormitori i un garatge per a les ambulàncies. Des de la regidoria de Sanitat s'està treballant en la recerca d'aquest espai. "Tenim diverses possibilitats. Estem mirant quina és la més ràpida i satisfactòria. Anirà segurament amb un paquet amb altres coses. Estem pendent de tancar unes negociacions. Cap a l'octubre probablement ja ho sabrem. No volem parlar de provisionalitats perquè són dolentes, i més quan són per poc temps, mal instal·lades i en situació precària. El trasllat ha de ser definitiu", apunta la regidora Montse Brugal. Una de les opcions és reunir Creu Roja, Policia Local, Protecció Civil i Brigada en un mateix edifici.

El conveni, salvat. En un proper ple s'aprovarà finalment el conveni entre Ajuntament i Creu Roja que havia estat a punt de trencar-se a principis d'abril. L'entitat sanitària va arribar a enviar un ultimàtum anunciant que el 14 d'abril deixaria de prestar serveis al consistori tant domiciliaris com preventius. Les dues parts han reconegut que va ser un malen-

tès. Al final s'ha acordat que siguin entre 7 i 10 serveis municipals diaris (de dilluns a divendres) els que prestarà Creu Roja entre els dos projectes de benestar social: l'higiènicosanitari (cuidar avis, servei d'infermeria a casa) i el suport domiciliari (fer llits, estendre roba, fregar plats...). "Inicialment s'havien dit 15, una xifra que nosaltres econòmicament no podíem assumir ja que ens hagués calgut contractar dues persones en lloc d'una", comenta Marta Obón. Actualment Creu Roja fa un total de 24 serveis sumant els municipals amb els dels socis.

El retard que ha sofert el conveni ha fet que Creu Roja trobés dificultats per pagar el seu personal perquè no havia rebut encara els diners pactats. Per pal·liar això, el consistori va habilitar una subvenció de prop de 900.000 ptes. per compensar els primers mesos de l'any.

Servei d'ambulàncies. D'altra banda, a partir del mes d'octubre, Creu Roja deixarà de prestar a bona part de la comarca el servei de transport d'urgències i sanitari després que el Consorci del Transport Sanitari de Catalunya hagi estat el guanyador del nou concurs de l'Institut Català de la Salut. La secció local de la vila mantindrà de tota manera el servei d'ambulància d'urgència a la nit malgrat que no està inclòs en el conveni municipal.

CB ARGENTONA CAN BALADIA

Campions de Catalunya 2000

Segona Catalana

Fotografia: MARC DURAN

D'esquerra a dreta: José Luis Carreira (9), Carlos Chacón (13), Roger Arrufat (15), Santi Navarro (5), David Casado (7), David Carmona (12), Jordi Companys (14), Moisès Prat (11), Rafa Lobato (6), Nando Cabanillas (8).


LA FONDA D'ARGENTONA

RESTAURANT
BANQUETS I CONVENÇIONS
SALES POLIVALENTS
CURSOS DE CUINA
CLUB GASTRONÒMIC
SERVEI DE CATERING

Passeig Baró de Viver, 56
Argentona
Tel.: 93 797 40 08
Fax: 93 756 13 60

 CONSTRUCCIONS
BlaMir, S.L.

*Estem molt satisfets
Endavant!*

Les Parres, 15 - Tel./Fax 93 756 06 55 - ARGENTONA


TALLER D'ARQUITECTURA

Som-hi campions!


FERRETERIA
Les Parres, 10
ARGENTONA

Felicitats!



FUSTA ARTESANA
Rafael Jiménez Alcalá

Aquí hi ha fusta!

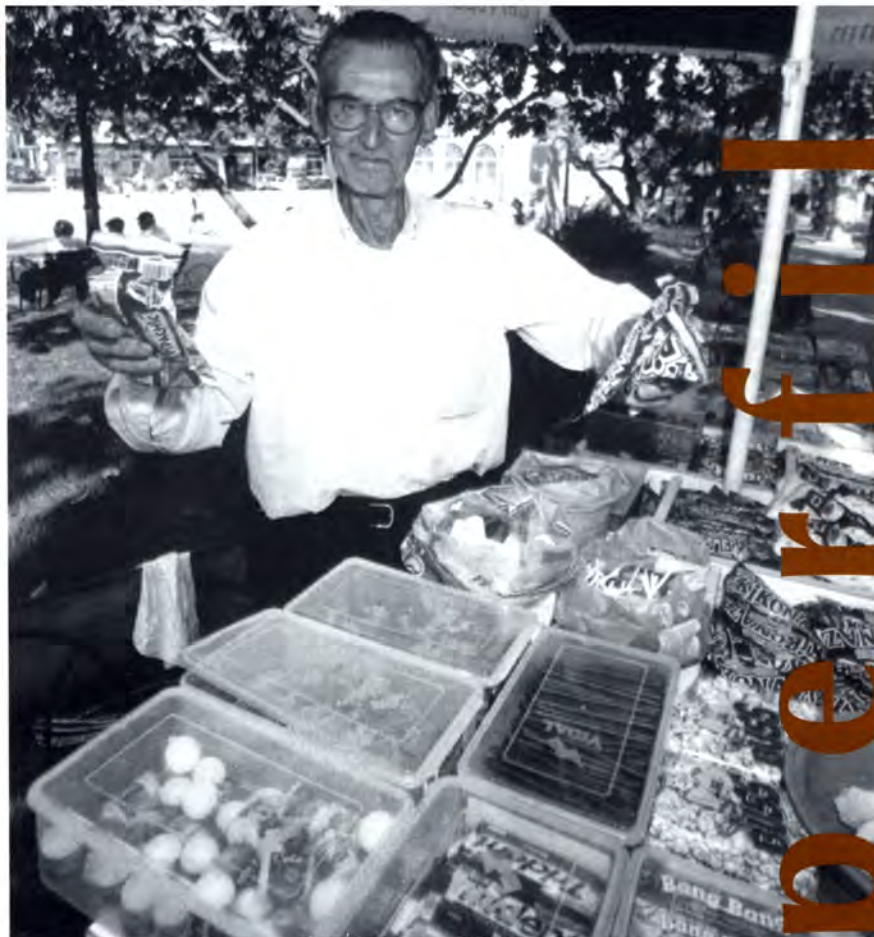
JOSEP M^a. PUIG
Joier Gemmòleg
Carrer Gran, 20
Tel. 93 756 11 86
08310 ARGENTONA

*Aquests nois tenen joia,
aquests nois tenen joies!*


SERVEI DE NETEJA GENERAL

Josep Perarnau i Sanfrancisco
Tel.: 659 26 37 59

Argentona encara estava envoltada d'horts i de vinyes quan José Moreno (Huéscar, Granada, 1925) va trepitjar per primera vegada la plaça Nova. Tot i que en aquells temps treballava de pagès a la vila, la seva història com a 'pipero' tardaria ben poc en començar. No seria, però, venent pipes, tampoc *chupa-chups* i, ni molt menys, gominols de mil formes i colors. Seria venent castanyes i, a més a més, arran d'una juguesca. "Em van regalar un sac de castanyes a condició que les vengués", recorda en José. "I jo, tan content, perquè en menys d'una setmana vaig guanyar 350 pessetes, i això era molt l'any 1954", exclama amb una veu rogallosa de fumar *Ducados*. Més tard, explica, vindria la paradeta que, de mica en mica, aniria omplint de trossos de coco i de *sugus*, d'avellanes i de regalèsia, de lllaminadures; fins i tot de cigaretes, però en primer lloc, de pipes i de cacauets. D'aquí, que sigui conegut amb el mot de 'pipero' i que alguns, pocs però, també l'anomenin 'cacauero'. Ell assegura que tant li fa que el coneguin així: "No és que no m'agradi, però jo tinc un nom". Tot i això, confessa que ha hagut de repetir moltes vegades allò que, de petits, molts argentonins havíem sentit quan ens dirigíem a ell: "*¡Pipero no! ¡Me llamo José, o señor José!*".



Tota una institució

Un fidel testimoni. Malgrat regentar una botiga de comestibles durant una llarga època, José Moreno no ha deixat mai d'instal·lar la seva paradeta. Per davant d'aquesta hi han passat ja dues o gairebé tres generacions d'argentonins. El pipero, però, més que veure com s'han fet grans aquells a qui, de menuts, havia espetat un "*qué quieres, majo*", significa un fidel testimoni dels canvis que ha sofert el poble durant els últims 45 anys. "Quan jo vaig arribar, Argentona era una vila molt tranquil·la. Només érem 1.700 habitants", recorda. Ara, en canvi, creu que la vida, al poble, "s'ha marejat una mica". Tot i això, en José Moreno segueix fent de 'pipero' els set dies de la setmana, sens falta. "Tant si plou com si glaça, *el tío José*

a la plaça", afirma orgullós, després de gairebé mig segle veient com els nens i nenes de la vila han après a caminar de la font a la seva paradeta volgudament establerta a la plaça Nova. "Quan un va a banyar-se, ha de ser on més calenta el Sol. No la posaré al camp de futbol", exclama amb la típica alegria andalusa que diu, però, haver perdut.

Una única il·lusió. De la seva infància, en José Moreno recorda que "hi havia molta misèria" i que no va poder estudiar. Tot i això, assegura haver après, de jove, moltes paraules de l'àrab perquè va viure al nord d'Àfrica durant quatre anys fent de guàrdia civil. Després, va venir a Catalunya, on afirma haver passat "els millors anys de la seva vida". "Tot, però, no han estat

flors i violes", explica, alhora que, en parlar dels moments difícils pels quals ha passat la seva família, se li humitegen els ulls. "Ja no tinc humor per res", es lamenta. Encara, però, se li dibuixa un somriure a la cara quan guanya l'Espanyol o en sentir tocar sardanes.

"*A las penas, hay que echarle alegría*", exclama en José. "I els meus nens són els que em treuen les penes del cap. Són tan innocents...", afegeix, convençut que ja no té cap mena d'il·lusió a la vida. "Ja fa deu anys que em vaig retirar i no he parat", diu, contràriament. I és que José Moreno no dubta en afirmar que, mentre pugui, continuarà fent de 'pipero', tot endolcint, humilment, la infantesa dels més menuts; però a més a més, conscient que, a la vila, ja és "tota una institució".

Malgrat que tothom el coneix com "el pipero", ell no es cansa de recordar el seu nom. "*¡Que me llamo José. O señor José!*", respon encara, afable, quan els més menuts s'acosten, quasi salivant, a la seva paradeta. Ha passat gairebé mig segle d'ençà que en José Moreno va aparèixer a la Plaça Nova per vendre, primer, castanyes i, més tard, tota mena de lllaminadures. Darrere cacauets i pipes, xiclets o piruletes, però, hi trobem algú que ja forma part del paisatge de la vila; i sobretot, un home que està orgullós d'haver endolcit la infantesa d'un parell o tres de generacions d'argentonins.

Ara és el moment

Entesa per Argentona (L'Entesa)

El futur de l'espai de la Sala, de la Velcro, de la zona esportiva, de més promocions públiques d'habitatge... seran per primer cop definides d'una manera conjunta i global marcant el camí a seguir els propers anys. El Govern veu, tot i les dificultats que ha trobat, un futur amb bones expectatives.

En els propers mesos L'Entesa i el PSC –l'Equip de Govern– tenim una fita important. En el Ple d'aprovació del Pressupost de l'any 2000 varem adquirir el compromís de presentar, en aquestes dates, la planificació temporal de les inversions a realitzar en els propers deu anys. El cost econòmic ja el varem adjuntar i va ésser simptomàtica la reacció de l'oposició. "Una carta als Reis", "gest per la galeria", "planificar sense saber si es governarà?"... Aquesta reacció demostra la seva minsa i particular visió política, no comprenent que es pot treballar amb perspectiva global el municipi sense preocupar-se del que passa cada quatre anys. Per nosaltres ha estat objectiu de prioritat enumerar i quantificar totes les mancances i dèficits en la xarxa d'infraestructures. Si afegim el programa de l'acord signat entre les dues forces de Govern i l'experiència adquirida en aquest temps de mandat ens resulta un document de treball de gran importància. Correctament conjugada amb la revisió del Pla General, amb uns eficaços pressupostos anyals i amb la decidida aposta per la recerca d'ingressos externs (un exemple seria tot el que s'ha aconseguit darrerament pel Museu del Càntir) podrem configurar realment l'Argentona del 2000. El futur de l'espai de la Sala, de la Velcro, de la zona esportiva, de Can Doro... i la consecució definitiva d'un nou Mercat Municipal, d'uns casals adients, de més promocions públiques d'habitatge... seran per primer cop definides d'una manera conjunta i global marcant el camí a seguir els propers anys. El Govern veu, tot i les dificultats que ha trobat, un futur amb bones expectatives, un futur de color i no un en blanc i negre (com el de la pel·lícula *Raza* si ens fixem en el darrer Ple) que alguns membres de l'oposició auguren.

Aviat farà un any

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

Aquest primer any de gover ha estat positiu pel govern municipal i pel poble. Hem creat un nou estil de relació amb els vilatans, potenciant l'activitat dels consells de participació. S'ha incrementat l'atenció directa dels polítics vers els vilatans, tot això fa augmentar la participació ciutadana.

Si fem un repàs d'aquest primer any de govern, podem constatar que el pacte entre el Partit dels Socialistes i l'Entesa per Argentona, ha estat positiu pel govern municipal i pel poble, i podem afirmar que s'ha consolidat una nova manera de governar. Aquesta cultura del pacte ha fet possible obtenir més recursos d'altres administracions en forma de subvencions, ajuts tècnics per a poder realitzar altres projectes, assessoraments, etc...

Hem creat un nou estil de relació amb els vilatans, potenciant l'activitat dels consells de participació. S'ha incrementat l'atenció directa dels polítics vers els vilatans, tot això fa augmentar la participació ciutadana. El Pla General d'Ordenació Urbana s'està revisant amb criteris mediambientalistes i fem del pacte que s'ha de plasmar en convenis, l'eina de treball més eficaç. La peatonalització del carrer Gran és una aposta valenta per revitalitzar el comerç i donar vida al centre del poble, donant a aquest carrer una funcionalitat de rambla de la que tots en podem fruit.

El camí per assolir els objectius de l'agenda 21 local s'ha emprès d'una forma decidida, tant pel que fa als grans projectes com als petits. El Casal de Joves és avui, malgrat certes discrepàncies, una realitat on un bon grup del jovent d'Argentona ha trobat el seu referent.

L'interès de tenir les millors condicions possibles pels argentonins, han fet que optéssim per un seguiment continuat de les gestions per la reforma de l'àrea bàsica de Salut que és una realitat imminent. Aquest és el repàs sumari d'aquest primer any que anirem completant dia rera dia, i com és el nostre deure i voluntat us anirem informant puntualment.

Entre la indefinició i l'experiment

És evident que la competitivitat a la qual el comerç detallista està sotmès, ens obliga a tots plegats, comerciants, consumidors i polítics, a cercar noves fórmules que donin resposta a la conjuntura actual i alhora ens permetin recuperar bona part de l'espai vital que a cada vila el comerç proporciona. És doncs en aquest context on resulta difícil imaginar com, a la nostra vila d'Argentona, l'equip de govern no té encara cap projecte comercial per a dur a terme. Ha passat gairebé un any des que es van fer càrrec de la gestió municipal, i a aquestes alçades entenem que el silenci respecte a aquest tema és quelcom més que preocupant. Quin tipus d'ofertes afavoriran? On s'ubicaran? Es donarà entrada a noves mitjanes i/o grans superfícies? Què es farà amb l'actual plaça de Vendre que, com tots sabem, no supera les normes de sanitat vigents? Nosaltres vam fer públiques les nostres propostes, consistents –en síntesi– en millorar i afavorir el comerç detallista del centre de la vila (Joan XXIII, carrer Gran, plaça Nova, plaça de Vendre, Dr. Farrero fins a Dr. Samsó, carrer Barcelona, i General Llauder), traslladar les parades de la plaça de Vendre a can Doro i no deixar que la gran superfície s'instal·li en el nostre terme municipal.

L'oposició, per diferents raons, les va anar rebutjant sistemàticament però ara que quasi tots plegats s'han unit per formar un nou pacte de govern, quina és la seva posició? S'evidencia doncs que una cosa és fer l'oposició del NO i l'altra la capacitat de governar amb idees clares des de la base d'un programa definit i realitzable. Nosaltres teníem un projecte que volíem ultimar en aquesta legislatura. Ara encara no n'hi ha cap...?

La resposta a tot això ve donada per "l'experiment" que els propis comerciants del carrer Gran han proposat a l'actual executiu i que després de l'estiu es valorarà. Desitgem èxit a la nova proposta endegada tot i esperant veure i valorar, com més aviat possible, la proposta comercial del nou equip de govern. El comerç d'Argentona, de ben segur, s'ho mereix.

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

L'equip de govern no té encara cap projecte comercial per a dur a terme. Ha passat gairebé un any des que es van fer càrrec de la gestió municipal, i a aquestes alçades entenem que el silenci respecte a aquest tema és quelcom més que preocupant.

Espais pels joves

Ens trobem a les portes de l'estiu, i per això us volem comentar que en el darrer ple vàrem presentar diverses iniciatives per a què tots nosaltres poguéssim gaudir una mica més de l'atractiu de la nostra Vila.

Aquestes varen ser la de crear una zona d'esbarjo en el terme municipal i que es prenguessin una sèrie de mesures per arranjar les nostres places.

Quina va ser la nostra sorpresa quan l'equip de govern no va acceptar les nostres propostes. El Partit Popular el que està fent amb aquestes propostes és recollir no solament els compromisos que va plasmar al seu programa electoral sinó també el de la resta de partits per millorar la qualitat de vida dels Argentonins, fita primordial per nosaltres i per la qual ens vàrem presentar a aquestes eleccions. No podem entendre ni compartir aquesta posició sempre contrària a les nostres iniciatives. Creiem que independentment del «color» de qui presenti una proposta, si es pel be de tothom s'hauria de recolzar per tots.

Nosaltres, creiem que com una gran part del poble, trobem a faltar espais de lleure pel jovent, (no ens referim solament als problemes del Casal de Joves). El jovent no té espais per jugar, una cosa prou important com per a què se li prengui la importància que té.

El jovent no té espais per practicar esport, no pot utilitzar el poliesportiu sinó és perquè entrena, els patis de les escoles estan tancats, el camp de futbol,... L'únic espai del que poden gaudir són els patis del Centre Parroquial, insuficient per donar cabuda a tots els nois i noies d'Argentona, i potser també insuficient a nivell d'hорaris, però prou que fan cedint aquest espai a la població. Des de la nostra postura creiem que és urgent crear i/o habilitar espais per a què el jovent de la nostra vila no tingui solament el carrer i no hagi de saltar tanques per practicar un esport o jugar.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

El jovent no té espais per practicar esport, no pot utilitzar el poliesportiu sinó és perquè entrena, els patis de les escoles estan tancats, el camp de futbol,... L'únic espai del que poden gaudir són els patis del Centre Parroquial, insuficient per donar cabuda a tots els nois i noies d'Argentona.



COSES DE LA VILA

Estudiants francesos a Argentona

Els alumnes de l'Institut de Secundària de la vila van realitzar l'any 99 un intercanvi amb nois i noies d'un centre escolar francès a Herblay, al nord-oest de París. El passat 25 de maig, 14 alumnes francesos d'aquest mateix centre de secundària, juntament amb dos professors, van ser rebuts oficialment al saló de pedra de l'Ajuntament Vell per l'alcalde, Antoni Soy, que va fer un petit discurs en francès, i per la regidora d'ensenyament, Margarida Colomer. Els nois, que van estar durant gairebé una setmana a Argentona participant en tot tipus d'activitats, van rebre alguns obsequis del consistori. Entre aquests, una reproducció d'un càntir de la vila, un pin de l'Ajuntament i un llibre.



Pel·lícules porno a TV Argentona

A finals d'abril, Televisió Argentona va introduir dos canvis significatius a la seva graella de programació. Per una banda, els dijous cap a dos quarts de dues de la matinada va començar l'emissió de pel·lícules classificades X, aptes només per a majors de 18 anys. El responsable d'aquest canal, Josep Maria Carballas, va contractar només quatre cintes que es van poder veure fins a mitjan mes de maig. Carballas està a l'espera de conèixer els resultats d'audiència assolits per programar-ne més o no. D'altra banda, de dilluns a divendres, TVA ha estrenat una telenovel·la romàntica sota el títol de "Corazón de diamantes" que encara s'està emetent pel canal 39.

Estudi de mobilitat

Des del passat mes de maig la vila s'està sotmetent a un estudi de mobilitat i accessibilitat (sentit de carrers, circulació...) amb l'objectiu de millorar, en la mesura que sigui possible, la qualitat de vida dels vilatans. L'estudi, que el finança i el duu a terme la Diputació de Barcelona a través de l'empresa FORMAPLAN, diagnosticarà la situació actual d'Argentona establint punts forts i punts dèbils i les amenaces i oportunitats presents. A partir d'aquí formularà unes propostes d'actuació amb la seva corresponent quantificació, assenyalant al mateix temps les prioritats i el calendari d'execució.

50 milions en premis

El quiosc de l'ONCE de la plaça Nova d'Argentona va repartir el passat 31 de maig un total de 50 milions de pessetes després que sortís premiat el número 21.795. Concretament, a la vila es van vendre 10 cupons valorats en cinc milions cadascun. Aquesta resultava la primera vegada que l'amo de l'establiment, Lluís Vilà, donava la grossa en els tretze anys que porta venent números al seu quiosc. Abans sempre havia repartit premis menors. Bona part dels agraciats amb els milions d'aquest cop eren clients habituals del quiosc.

Un Sant Jordi molt farcit

Els autors televisius van guanyar en aquesta ocasió la cursa de vendes en la diada de Sant Jordi a Argentona. En el primer lloc del rànquing es va situar el llibre "Digue'm agosarat", un recull dels millors monòlegs que Andreu Buenafuente fa diàriament al programa La Cosa Nostra de TV3. Per darrera del rei del Terrat, s'hi va col·locar un altre membre de la mateixa factoria, Albert Om, amb "Els veïns de Dalt". La coincidència de la jornada amb diumenge de setmana Santa va fer disminuir la xifra total de ven-

des, una davallada propera al 25%. Enguany, la festivitat va tenir diferents actes complementaris com l'estrena dels Matins de Primavera del Centre Parroquial, els contes explicats per tres avis (Alfons Güell, Ferran Catà i Enriqueta Serra) a les escoles, i la mostra literària 2000. Aquest certamen va reunir 143 treballs en total, amb un repartiment de deu premis en llibres, cinc per cadascuna de les modalitats de poesia i prosa. Els vencedors en prosa van ser: Edgar Forbes (6-8 anys), Blanca Miranda (9-11), Josep Serra (12-14), Eloi Aymerich (15-18), Mercè Colomer (19 o més); i en poesia: Laia Duatis, Albert Bigorra, Laia Alsina, Marta Alcalà, i Pep Estrada. Es van lliurar també accèssits i reconeixements a altres composicions.

MiniOlimpiada

El passat 27 de maig es va celebrar la cloenda de la divuitena MiniOlimpiada, després de quatre dissabtes de competicions de diferents esports d'equips (fútbol a 5, bàsquet, voleibol, i handbol) i d'altres activitats esportives. En total el certamen va aplegar al voltant de 1.400 esportistes, principalment en edat escolar. En fútbol 5, els campions van ser: el Cor de Maria (benjamí), Penya Xunga (aleví), Los Diablos i Calipso (infantil), Miquel Biada (cadet) i Los Globers (juvenil). En bàsquet: Sol Ixent (benjamí), Els cracks (aleví), Sol Ixent i CB Argentona (infantil). En voleibol: IES Puig i Cadafalch. I finalment, en handbol: l'Escola Esportiva d'Argentona.



COSES DE LA VILA

Aniversari culé

La Peña Barcelonista d'Argentona va organitzar el passat 28 de maig una gran festa de celebració dels seus trenta anys d'existència a la vila que va servir alhora per acollir la vuitena trobada de Penyes del Maresme. Va ser una gran jornada festiva d'afirmació culé amb la presència de les principals autoritats locals i també de personalitats del món blaugrana com el vicepresident primer del Barça, Nicolau Casaus, el directiu Francesc Ventura, i els jugadors de la secció d'hanbol Xavi O'Callaghan i Patrick Chavar. El show va començar a primera del matí amb la rebuda de les penyes a la Plaça Nova i un posterior passeig, primer fins a l'Ajuntament i després fins a l'església parroquial, per fer una missa en honor a l'aniversari penyista que va comptar amb l'actuació de la Coral Càntir d'Or. Els gegants del Mundo Deportivo, el gegant Gamper i els d'Argentona van encapçalar la comitiva a la qual van posar música els grallers i la xaranga Los Labradores. Acabada la missa, la cercavila va anar cap a la Plaça Nova, on es van repartir medalles commemoratives a totes les penyes assistents, i posteriorment dues-centes deu persones van fer cap a Can Baladia, on hi havia a punt el dinar de la jornada. Durant l'àpat, hi va haver diversos parlaments, entre ells el del president de la Peña Barcelonista d'Argentona, Josep Pont, de l'alcalde Antoni Soy i dels dos directius blaugrana, Casaus i Ventura. El veterà i emblemàtic vicepresident va elogiar la tasca dels penyistes. La successió de Núñez a la presidència i de Van Gaal a la banqueta van ser els principals temes de conversa entre queixalada i queixalada.

Ampliació de la Burniol

L'arquitecte Enric Massana i diversos tècnics de la Generalitat de Catalunya van presentar el passat 30 de maig l'avantprojecte de remodelació de l'Escola Francesc Burniol. El centre educatiu ar-

gentoní s'ampliarà amb un nou gimnàs, un vestidor i dues aules. A més l'escola s'adequarà als infants amb dificultats de mobilitat, eliminant les barreres arquitectòniques amb un ascensor obert a l'exterior i dos lavabos adaptats a la planta baixa, entre d'altres. L'edifici de la Burniol va construir-se als anys 70 i va ampliar-se posteriorment als 80 amb un aulari connectat amb un pas de cobert amb l'edifici principal. Ja en aquell moment, contemplant la possibilitat d'engrandir la superfície d'aquest centre, es van deixar alguns espais oberts. L'ampliació de l'escola argentonina es calcula que costarà uns 100 milions de pessetes, finançats per la Generalitat, i que podria estar enllestida pel curs 2001-2002.

Ruta del modernisme

Argentona i Mataró s'han adherit conjuntament al projecte de creació de la Ruta Europea del Modernisme, promogut per l'Ajuntament de Barcelona amb una setantena de ciutats europees i amb el suport de la Unió Europea. Aquesta iniciativa pretén revalorar la riquesa del patrimoni modernista com a element cultural comú que caracteritza el canvi del segle XIX al XX al vell continent, així com facilitar el coneixement d'aquest moviment cultural i artístic per posar-lo a l'abast de tothom. Cal recordar que l'any vinent ha estat declarat "Any Puig i Cadafalch", l'arquitecte, historiador i polític que va néixer a Mataró l'any 1867 i que estiujava a Argentona. La nostra vila s'integrarà en aquest recorregut modernista amb la Casa Garí del veïnat de Sant Miquel del Cros i la Casa Puig i Cadafalch (la seva residència d'estiu) a la plaça de Vendre. Mataró ho farà, per la seva banda, amb la Casa Coll i Regàs. La candidatura unitària Argentona-Mataró per aquesta Ruta va subscriure un protocol d'adhesió i compromís el passat 1 de juny a Barcelona. També s'ha presentat conjuntament al programa Cultura 2000 de la Unió Europea per aconseguir cofinançament d'aquest organisme per a la realització del projecte modernista.

Mirant enrere sense rancúnia



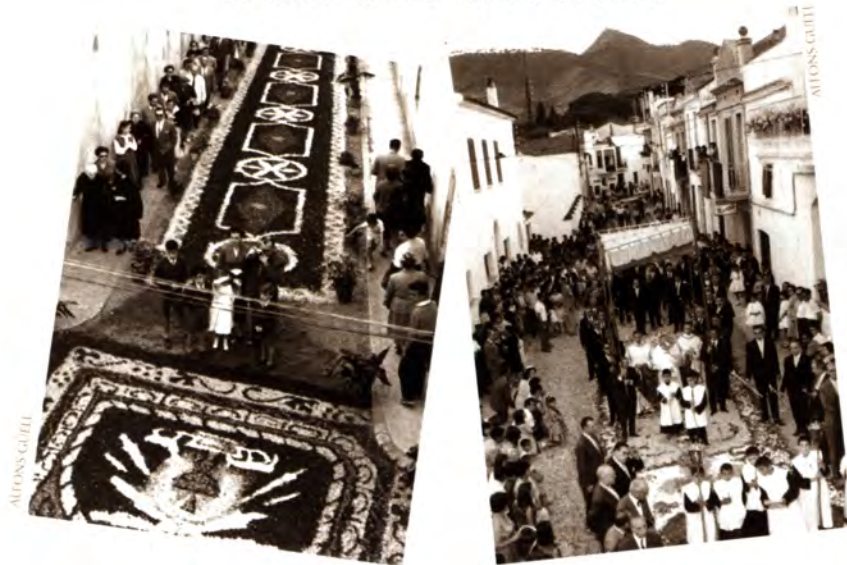
Ferran Catà

El botijero

La manca o escassetesa de tantes coses de primera necessitat s'accentuà durant la dècada del 40 al 50. Per això nasqué la C.A.T. (Comisaria de Abastecimientos i Transportes), es prodigaren les targes de racionament i fou l'origen de tota classe d'estraperlades. Com que les arques del "Tesoro Nacional" estaven pansides i de divises res de res, es pensà que el turisme podria ser una font d'ingressos. Quan els primers turistes temorencs s'arriscaren a creuar els Pirineus, mostraren les tendències per la costa Brava, nom molt escaient —la va batejar el periodista Ferran d'Agulló. La "plana riallera que és l'Empordà" s'anà visitant i hi destacaven a part de Figueres, l'Escala i Roses. També altres poblacions per la seva gastronomia, caràcter de la gent... Com per exemple la petita localitat de l'Estartit, que més semblava un barri de pescadors però que l'atracció de les illes Medes, un parc natural piscícola i la riquesa del seu coral, feien les delícies dels aficionats a la pesca submarina. A sis quilòmetres de l'Estartit hi ha Torroella de Montgrí, que celebra el seu mercat setmanal cada dilluns. Un dia, tirant de la brida d'un burro molt ben guarnit, aparegué un "botijero", així s'anomenà ell mateix, un xicotàs que portava el cabell recollit amb una xarxeta acabada amb un llaç vermell més enllà del clatell, la camisa plena de brodats com en Pancho Villa i calçat com ho fan els toreros rics quan temptegen en els seus cortijos la vacada. Però el més graciós era el seu burro, tan guarnit de penjarelles i amb dues grosses sàrries sobre les costelles plenes d'una munió de càntirs. Quan les turistes en volien una foto de record el botijero els feia Stop, s'hi abraçava al coll i acariciant el burro es feien un retrat de conjunt. Això sí, abans allargava la mà per rebre una bona propina.

Una vila d'estores

La recuperació de les catifes d'Argentona ha viscut enguany el seu desè aniversari



La Diada de Corpus a la vila a mitjans de segle. El retorn de la tradició perduda durant molts anys es va promoure des del butlletí Ecos del Centre Parroquial (pels Clavell, Arenas, Ripoll i Fontcuberta) i per part de mossèn Santiago Casanovas (nat a Sitges) a finals dels 40. Concretament, el 1949 es va restituir amb la commemoració de l'article de mossèn Cinto Verdager que parlava del corpus argentoní al tombant de segle (1899). La foto de l'esquerra correspon a la confluència entre Indústria i Sant Julià (1955) i la de la dreta al Josep Soler (1962).



La darrera etapa. Tot i adquirir una gran fama i ressò, a partir del 1970 la Diada entra en crisi, segons explica Josep Lladó al llibre "Festes i Festetes", per absurds personalismes, rivalitats malsanes i manca d'un organisme de coordinació. El cop definitiu el donaria l'Estat en ésser declarada laboral aquesta jornada. Fins el 1990 no tornà a reprendre's la tradició, però amb un caire menys religiós i més popular, més de veïnatge. La Diada organitzada pels Amics de les Tradicions es passà a anomenar Diada de la Flor. Enguany ha complert 10 edicions amb una gran cercavila, una exposició antològica i la incorporació d'un carrer que en tot aquest temps no s'hi havia afegit: el Sant Ferran.

Sí però no...
Encara que...



Rosa Vila

Flors i violes

Un estol creixent de veïns ha fet possible un any més d'estores als carrers d'Argentona (aquest any s'hi han afegit els d'un dels carrers històrics, el de Sant Ferran.) Ja són deu anys els que tenim de la nova versió d'aquella festa de Corpus que, des dels anys quaranta, sortia de l'església per omplir el poble de catifes de flors. Els temps canvien, les manifestacions litúrgiques també, i aquell Corpus es va tancar novament a casa seva i ens va deixar sense estores de flors durant dotze anys.

Però les persones ens resistim a perdre l'essencial (és això el que explica el sentit de les autèntiques tradicions?). En aquest cas, es podria dir que l'essencial és la relació de veïnatge amb un gran, fort i arrelat treball d'equip per a una finalitat: omplir el poble de primavera. Per això, el fet que s'hagi canviat la processó per una cercavila no pot escandalitzar ningú ja que cadascú ha trobat el seu lloc per manifestar-se: el Corpus, dins l'església; la festa de les flors, al carrer.

Per sort, l'anomenada "Diada de la flor" encara és el fruit d'un treball desinteressat, realitzat i sufragat pels propis veïns, que sol començar cinc o sis setmanes abans de la diada, programant, dissenyant, anant a buscar les flors i desfullant-les per fer-ne de tot plegat història fugissera. (Potser algun dia, algun sociòleg de l'art s'atrevirà a parlar de les catifes de flors com d'una de les versions més antigues d'alguns "ismes" de l'art. O seria un disbarat parlar de minimalisme, d'art conceptual, d'art naïf, d'art pobre?) Però, sigui o no art, artesanía o disseny, el que ens importa, i molt, és que durant tota una nit i tot un dia el protagonisme el marquen, tants a tants, la flor i l'alegria dels veïns, que fan el miracle de convertir la natura en casa pròpia per a ser compartida amb propis i estranys.

Jornada popular de neteja d'abocaments incontrolats del passat 14 de maig del 2000

AQUÍ NO...



Estat del paratge de l'Aixernador abans de la neteja.

AQUÍ SÍ...



Contenedor de recollida



Deixalleria

Els participants a la jornada van recollir més de 1000 kg. de deixalles, les quals van ser destinades a la Deixalleria Municipal per tal que rebessin el tractament adequat a cada tipus.



Adreça deixalleria:

Polígon Industrial Nord
C/. Can Carmany, s/n

Horari:

- de dimarts a dijous: de 9 a 13 h
- divendres: de 16 a 20 h
- dissabte: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h
- diumenge: de 10 a 14 h

Telèfon:

93 756 14 48



AJUNTAMENT D'ARGENTONA
Regidoria de Medi Ambient

De si mateix diu que és l'hereu d'una llarga nissaga de carreters. Però el seu carro no porta ni gra, ni oli, ni llenya... És un carro adaptat als nous temps, més lleuger, que tragina petites històries que sempre tenen a veure amb la vida. Contes i llibres infantils, i sobretot una gràcia especial per explicar-los. Pep Duran (Argentona, 1944), enginyer electrònic, terapeuta, home de televisió («Planeta Imaginari» a TVE, 1984-89), però de vocació llibreter, també les ha viscut de tots colors en la pròpia pell. Perseguit pel règim franquista, fitxat en els seus expedients ACR, té en ment ara dos grans projectes, el Saló del Llibre del 2001 a Barcelona i la creació de Cal Llibre, una mena de turisme literari al poble natal de mossèn Cinto Verdaguer, Folgueroles. Creu de Sant Jordi (1998), Coordinador de Llibreries Infantils d'Espanya i gerent de Robafaves entre d'altres, Duran ha esdevingut gairebé una institució en aquest sector.



EL SENYOR DELS LLIBRES

Imagini's per un moment que aquesta entrevista és com un conte. Com continuaria la frase "Hi havia una vegada un argentoní de nom Pep Duran que..."

...Que volia que al poble tothom s'estimés moltíssim, que ens reuníssim... féssim associació de veïns, teatre, cultura, convivéssim... Però això és allò dels contes. Hi havia una vegada un desig de ser, però els desitjos de vegades triguen a acomplir-se. I de vegades, com als contes, cal sortir de la casa del pare, on tot està bé, i anar a córrer món, a engegar un viatge iniciàtic... I per tant en Pep Duran, va sortir o el van fer fora, o ves a saber què, però la qüestió és que se'n va anar del poble a fer coses a fora.

Vostè i Argentona?

Per mi ha estat el lloc de base per poder ser el que sóc, però només vaig durar fins els 40 anys. La vila i jo hem tingut una relació d'amor i desamor. He viscut l'afecte i alhora la crítica. No m'importava perquè em semblava que jo i els meus podíem transformar el món, però és molt difícil. Així aquest amor-odi es va convertir en silenci i per tant en distància. Estic sorprès de poder parlar pel *Cap de Creus* per primera vegada.

La vida és un conte?

És curiós perquè els contes, des de sempre, han servit per explicar la vida. Els més antics ja ho van fer per traspassar coneixements, experiències. La vida és el nostre conte. Sempre explico als nanos que tenim un llibre en blanc, i que cada dia és un full en blanc, i que nosaltres som responsables d'aquell conte que anem escrivint. És un conte en tot el sentit que per mi té el conte, que no és pejoratiu, que no és "la vida és un *cuéntu*", "que tens molt de *cuéntu*", sinó que té un sentit global de construcció, de consciència que el conte és un vehicle que transporta la vida.

Quin paper hi té el Pep Duran en tot aquest conte?

Sempre he volgut ser el protagonista, el líder, amb tots els errors que això vol dir. El que passa és que com a protagonista rebo molt. I cada vegada més he après que no cal ser protagonista, i a estar i a fer bé el que fas. Però això he trigat molt a aprendre-ho.

Ara que parla d'aprendre. Hi surt tot, als llibres?

Jo crec que en els llibres s'hi pot trobar gairebé tot el que es té necessitat de sa-

ber, de ser, de pensar, de viure... La vida, però, està fora dels llibres... es viu al carrer, es viu amb la gent.

D'on li ve aquesta dèria d'explicar contes?

No ho sé, potser de quan vaig fer teatre aquí al Centre Parroquial d'Argentona amb el grup l'Estruc. Això em va servir moltíssim per relacionar-me amb el públic, per tenir unes mínimes tècniques teatrals, com vocalitzar... i explicar contes.

Qui són els seus bons i els seus dolents?

A tots els contes, i a la vida, hi ha bons i dolents. Es simplifica. Però el bo i el dolent seria jo mateix. Perquè de veritat te n'adones que tots tenim parts bones i dolentes alhora.

L'ofici de llibreter és...

Una de les professions més apassionants que hi ha. Sóc enginyer electrònic, periodista, he fet televisió, sóc psicoterapeuta, i en canvi faig de llibreter. Hi he quedat agafat fa trenta anys. Vaig començar jugant i he acabat totalment entregat. Té tantes vessants, no només el fet de vendre sinó el fet de crear, d'estar en un ofici que es transforma constantment.

insatisfacció constant. Té una força immensa, d'imatge, però els de la tele no estan mai satisfets, és una sensació estranyíssima de no poder complir allò que semblaria que sí que es podria obtenir. Es necessita caminar molt. Ara només es fa una utilització superficial del medi.

Si cada dia fos Sant Jordi què passaria?

No parariem. Si cada dia fos Festa Major, si cada nit poguéssim sortir de «juerga». No pot ser cada dia Sant Jordi. Reben-tàriem de goig, i la vida no pot aguantar sempre la felicitat. Per això hi ha els contrastos: el blanc i el negre, la llum i la foscor, la felicitat i la tristesa. Calen també dies grisos per poder apreciar Sant Jordi. És un miracle de venda, de relació, d'afecte, de convivència. Comercialment és fabulós. En global s'ha venut menys aquest any però Déu n'hi do. Enlloc del món més passa.

Algun conte per explicar?

On viuen els Monstres, de M. Sendek. És un autor americà que parla sobre el fet de ser dolent, com un pot ser dolent i no per això el deixen d'estimar. Un altre *La matriosca*, jo l'explico partint de la història de la meua família, que som carreters des del meu rebesavi. Jo sóc tragner de contes. He continuat la nissaga no construint rodes sinó fent servir les rodes per comunicar. Començo amb la gorra del meu besavi i acabo amb una petita nina russa. És la recerca de la pròpia identitat. Com el bigotí que em vaig deixar en els cinc anys de mili a què em van condemnar...

Com?

Sí, sí, em van fer un consell de guerra perquè l'any 67 estant a la universitat i fent milícies vaig participar en la tancada dels Caputxins de Sarrià en l'assemblea

Encara interessen, els contes?

Sí, molt. Cada vegada més. La relació directa entre la persona i l'auditori és el que s'està estimant més. És aquesta individualització, aquest poder mirar els ulls de la gent mentre li expliques, i com t'entra dintre i notes l'energia que desprèn. Hi ha tots els mitjans mecànics, tot el virtual, però nosaltres som persones físiques que respirem i els contes ens ajuden a viure i a comunicar-nos.

Buenafuente, Soler, Om... això és literatura?

Això és un gènere de comunicació que té en el llibre el seu suport. Aquesta gent té molta audiència a la televisió però no disposen de res en què es pugui agafar, necessiten un llibre per poder tenir, no tant ells, sinó tot l'auditori, tota la gent, aquesta comunitat que els segueix, un referent tangible. I per dir, eh! sóc dels teus. El llibre és en aquest cas com un carnet.

Tornaria a la tele?

Sí, però només a fer una cosa concreta i sortir-ne ràpidament. Amb la consciència de totes les limitacions que té el mitjà. Mai quedaria satisfet, perquè la tele és la



constituent del Sindicat Democràtic d'Estudiants de la Universitat de Barcelona. Evidentment el règim no m'ho va perdonar i, durant cinc anys, vaig complir el servei militar sense permisos i rebaixat a soldat ras. L'única fórmula per aconseguir una mica de llibertat era si et casaves. I dit i fet, em vaig casar, un casori que va esdevenir part d'un expedient de «Actividades Contra el Régimen» (ACR). No pas l'únic en què figuro, perquè anys més tard per altres causes vaig estar amagat al Montseny amb el Doctor Calvo durant tres dies. Mai però em van atonyinar, van ser sempre represàlies de tallar-me l'erba de sota els peus.

Escriure, ho ha fet?

Alguns articles de la professió i un conte, *Les lletres remullades*, que rememora una inundació que vam tenir a la llibreria el 1981. Se'ns van mullar els llibres, van caure les lletres, i no sabíem com posar-les a dintre. En el conte es posaven a la venda llibres amb pàgines blanques i les lletres a part, perquè cadascú digués la seva història.

I vet aquí que...

Aquest conte ja s'ha acabat.

Crisi al Casal

Diferents entitats juvenils abandonen el Casal de Joves perquè no estan d'acord amb el seu actual funcionament

Quan tot just s'acaba de complir un any de la seva estrena, el Casal de Joves travessa la seva primera gran crisi després que diverses entitats juvenils expressessin en la sessió del Consell de Joves del mes d'abril la seva renúncia a continuar formant part del Casal (però no pas del Consell) per la manera com està funcionant l'equipament. La situació es troba en un compàs d'espera després que el regidor de Joventut, Lluís Viladevall, hagi ofert –sense resposta de moment– a aquests grups “revoltats” asseure's a tractar tota la problemàtica. Viladevall és el primer a qui no agrada el Casal. “De moment és el que tenim i s'ha de fer servir. Estem treballant per aconseguir el nou, el definitiu”.

Les raons d'un adéu. La decisió de l'èxode d'entitats va ser encapçalada pel grup Maulets, que va lliurar un manifest de rebuig contra l'actual funcionament d'aquest espai. Seguidament s'hi van adherir el Col·lectiu Dret a Sostre i l'Associació Àmarat. En el document presentat es criticaven diferents aspectes. D'entrada es queixaven del control i la tutela que fa l'ajuntament sobre les activitats tant per la burocràcia com per l'existència de funcionaris que ho controlen gairebé tot. No carreguen contra les persones sinó contra les tasques que els encomanen. “Volem l'autogestió. No volem passar pel filtre de la burocràcia del consistori que estronca la dinàmica juvenil del Casal”, comenta un representant de Maulets. Denuncien el caràcter coactiu, restrictiu i innecessari del reglament intern. També troben inadequat que els espais s'hagin de compartir amb altres serveis municipals, la qual cosa no ha permès crear el caliu perquè es facin seu l'equipament. Per aquestes raons anunciaren la seva renúncia al despatx, l'abandonament de tots els òrgans teòricament decisoris sobre el funcionament i també qualsevol activitat del Casal. Finalment els joves van afirmar que miraran de crear un lloc que

respongui a les necessitats, gustos i inquietuds del jovent de la vila. En el següent Consell de Joves, una altra entitat, l'Assemblea d'Estudiants Independents d'Argentona, va donar suport al manifest de Maulets i també va dir adéu al Casal. També, en part, per centrar-se més en el seguiment del seu àmbit més propi, l'Institut de Secundària.

Viladevall, obert al diàleg. El titular de Joventut, Lluís Viladevall, lamenta que Maulets hagi actuat d'aquesta manera, sobretot pel consens que fins ara havia existit. Viladevall reconeix que el Casal té mancances. “Es va intentar adaptar una nau industrial que no reuneix les condicions idònies. És impossible muntar un entarimat amb l'alçada que tenen les plantes, són molts metres quadrats dels quals en traiem poc profit. També hi ha manca de ventilació, una acústica desastrosa, i uns accessos limitats”. Per això planifica el Casal futur, el definitiu, que està “més a prop del que la gent es pensa, llavors serà un casal de veritat, un local fet a mida”. De moment el consistori ha pensat de convertir el pati interior de la Velcro en un nou accés més directe al Casal. El regidor tampoc no entén la posició de Maulets “quan a

l'anterior legislatura no se'ls havia deixat utilitzar els despatxos, i ara que ja els ho havíem permès, hi renunciem d'aquesta manera. M'ha sobtat també perquè ho van fer en la reunió en què es tractava la gestió, compartida entre l'Ajuntament i els col·lectius del Casal, d'una partida específicament destinada a l'equipament”, afegeix Viladevall. Pel que fa al control que denuncien els joves, el regidor no en veu cap. “Simplement és una coordinació per a optimitzar la utilització del Casal. El personal és un servei més”. En qualsevol cas, la porta continua estant oberta als que han marxat.

Propostes dels actuals joves del Casal. El Casal, “revoltat” al marge, ha seguit la seva activitat. Els seus usuaris han elaborat una llista de propostes a incorporar de cara al futur: màquina de cafè i menjar, pati arreglat i en perfectes condicions amb taules i cadires, deixar de fumar al pati, papereres a l'abast de tothom i una tarima per fer-hi concerts. Aquests joves afirmen que estan disposats a fer l'esforç i la negociació.

MAULETS
Assemblea de Maulets d'Argentona

Argentona, 11 d'abril de 2000

maulets envers el casal de joves

Posicionament de l'Assemblea de Maulets d'Argentona en relació al Casal de Joves, en motiu de la nova conjuntura que està tenint lloc al sí del Consell de Joves i del mateix Casal.

D'uns anys ençà, Maulets d'Argentona hem pres part activa i compromesa en la lluita per la creació d'un espai jove a la vila. Força temps abans de la construcció de l'actual Casal de Joves, participàrem, juntament amb altres col·lectius, en plataformes unitàries per la creació d'un espai jove a Argentona; així com també prenguérem iniciatives pròpies en favor de l'esmentat objectiu. Tot i ser-ne exclosos inicialment per part del govern municipal de CIU-ERC, abocàrem part dels nostres esforços a la consolidació d'un Casal de Joves (en principi de caràcter provisional) que respongués a les necessitats, gustos i inquietuds del jovent de la vila.

Aquesta provisionalitat ha esdevingut perpètua i sembla ser que allò que en un principi era transitori s'ha acabat convertint en definitiu. L'actual realitat del Casal no respon, ni de bon tros, a les expectatives que inicialment havia creat. Els motius pels quals ens trobem en aquesta situació són:

- La tutela i el control que exerceix l'Ajuntament sobre els espais i les activitats del Casal i sobre el mateix jovent que hi assisteix. Concretant-se això en:
 - la burocratització dels moviments, activitats i iniciatives del jovent i els col·lectius juvenils;
 - la manca de funcionaris/es i/o empleats i empleades municipals (educadors/es, etc...) que s'encarreguen del “bon funcionament” del Casal i de tot el que genera (neteja, reparació i manteniment, gestió i preparació del Casal,...);
 - l'existència d'innecessaris (cal dir però...);



El Cros, a Segona!

**El Sant Miquel, brillant campió,
canta per primer cop l'ascens a Segona Regional**

Ascens èpic. L'equip del Cros no ha tingut gens fàcil el sonat salt a la regional de plata. Tot i anar moltes jornades líder destacat, va haver de patir fins a la darrera setmana de competició per assegurar-se ser campió i per tant l'ascens directe. En aquesta última jornada, el Sant Miquel hi arribava primer de la classificació amb 71 punts, per 70 del seu gran rival, l'Ideal. Els mataronins jugaven el dia abans a la vila contra l'Argentona B, partit que van guanyar per 0 a 2 i que obligava als del veïnat a vèncer fos com fos a terreny de l'Arenys de Mar l'endemà. Un autocar i una llarga cua de cotxes particulars acompanyaven l'expedició per donar el màxim suport. Cap a dues-centes persones. Als minuts previs, alguns jugadors arenyencs es van dirigir als del Sant Miquel i els van dir que anirien a totes per guanyar-los perquè volien dedicar el triomf a la seva directiva que plegava. Els argentonins no es van arronsar per això i van sortir disposats a apuntar-se els tres punts. Les coses van començar malament amb l'expulsió del seu porter, José, als primers minuts de l'enfrontament. Un cop dur pel Cros, que es va saber sobreposar de manera extraordinària. Així, just abans del descans, Dani avançava els de Chacho

(0-1). Però, a l'inici de la represa, gerra d'aigua freda: l'Arenys empatava a 1. De tota manera, el Sant Miquel no va defallir, i minuts després entra el segon, es fa l'1 a 2, amb una excel·lent jugada de Pedrito que Pepe remata a la xarxa. Encara quedava, però, mitja hora per endavant, mitja hora de patiment i emoció. No n'hi havia prou amb jugar amb 10 que l'àrbitre va expulsar també el capità Manolo. 9 contra 11, una diferència que es va equilibrar amb la vermella a un arenyenc. Tot i la inferioritat, l'equip encara va marcar un tercer gol, que semblava legal però que no es va concedir. Després de tanta èpica, el xiulet final certificava el triomf, el campionat i la Segona Regional per la Unió Esportiva. Es desencadenava la bogeria de l'èxit, es destapava el cava i es repartien abraçades i felicitacions.

Números rodons. El Cros s'ha proclamat campió de lliga després de 22 victòries, 8 empats i només dues derrotes, comptabilitzant 74 punts, amb 94 gols a favor i 37 en contra. La lliga no la va encetar massa bé amb empat a 2 a Montgat i derrota a casa davant el Llanerès. Poc a poc l'equip es va anar entonant i, sobretot a partir de la incorporació d'uns quants

reforços, va disparar-se cap al liderat amb una efectivitat abassegadora. "La gran afecció que hi ha al Cros pel futbol es mereixia un any així, i un ascens a Segona", afirma el president de la UE Sant Miquel del Cros, Antonio Pacheco, màxim responsable d'una junta que porta dos anys al capdavant de tot. El debut a Segona Regional serà tot un al·licient per a un club que la temporada que ve celebrarà les seves noces de plata (1976-2001).

L'Argentona, sisè. El Cros compartirà categoria amb el Futbol Club Argentona, que s'ha classificat finalment en la sisena posició del grup amb 54 punts (15 victòries, 9 empats i 10 derrotes). Els quadribarrats, que van estar molts mesos lluitant per la promoció d'ascens, es van desinflar en el tram final. "En general la lliga ha estat força positiva, llevat del darrer terç en què les lesions de Guerrero i Txiki Martínez, i la baixa de Pocho ens han fet arribar molt justos de forces i d'efectius", assenyala el tècnic Carles Moliné. En futbol set, l'aleví del club argentoní va ser campió del torneig comarcal de l'especialitat derrotant a la final al Premià de Dalt per 3 a 0.

La vila tindrà la propera temporada dos equips a Segona Regional. La Unió Esportiva de Sant Miquel del Cros acompanyarà el Futbol Club Argentona després de la culminació d'una temporada plena d'èxits i emocions que ha tancat amb títol de lliga i ascens. El conjunt de Fernando Delgado "Chacho" ha entrat per la porta gran a una categoria que mai abans havia trepitjat en els seus 24 anys d'història.

ARGENTONA 104.6					PROGRAMACIÓ			
www.argentona.com/radio								
DILLUNS		DIMARTS		DIMECRES		DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE
11 a 13			Directe a la 1 Júlia Pérez				De 10 a 11 Curts i llargs. Sardanes J. Fornis i P. Alsina	
13 a 13.30			Informatiu Migdia					
13.30 a 17			Selecció Musical				De 12 a 14 Ressaca A. Martí i Cia.	
17 a 19.30			No sé si m'entens Ivan Llensa					
19.30 a 20			Informatiu Vespre					
20 a 21	Ben Jugat Xavier Lorente	Gent d'Aquí Lluís Vilà	Allegretto Antoni López	3.600 segons Espai jove 20.30	Tertúlia d'Argentona Esteve Català			Agendes Culturals cap de setmana cada hora
21 a 22	Amanecer Cristiano Paco Hoyos		Temps de Jazz Abel Rogés					
22 a 10			Selecció Musical Butlletins horaris					

AGROPECUARIA D'ARGENTONA S.C.C.L.

- Productes fitosanitaris
- Adobs, llavors, plantes
- Menjar per a animals, palla i farratges
- Servei de tractor
- Màquina de batre mongetes
- Parada Mercabarna



C/. Gran, 44 - Tel. 93 797 00 59 - 08310 ARGENTONA

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA



IMMOBILIARIA CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

**Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona.
Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.**

ARGENTONA-CENTRE: Gran torre nova de pocs anys, de 400 m2 edif., 7 habitacions, gran menjador, saló, 1 lavabo i 3 banys, garatge per a 6 cotxes, gran jardí i bons acabats. Consulti preu. 93.000.000.- Ptes. **Ref. 386**

ARGENTONA-FERRATERS: Impressionant torre en el casc urbà, en una sola planta. 5 habitacions, bany i lavabo, gran saló menjador, cuina office, garatge per a 3 cotxes, parcel·la de 950 m2, ben orientada. 59.000.000.- **Ref. 612**

ARGENTONA-GINESTERES: Magnífica torre de 400 m2, nova a estrenar, en parcel·la de 819 m2. Tres habitacions dobles, 2 banys i lavabo. Calefacció, estudi de 144 m2 amb bany i garatge de 69 m2. 46.500.000.- Ptes. **Ref. 619**

VILASSAR DE DALT: Magnífica torre de 4 habitacions, gran saló menjador de 40 m2, cuina office, 2 banys, calefacció, garatge, bones vistes. Urgeix vendre. 63.000.000.- Ptes. **Ref. 643**

ARGENTONA-GINESTERES: Parcel·la de 800 m2, plana, única a la zona, gran torre en estructura de 140 m2 en planta baixa, estudi de 70 m2, 2 habitacions dobles amb bany, 1 suite, cuina de 20 m2 i gran saló menjador de 50 m2, garatge de 200 m2 comunicat per l'interior. No s'ho perdi. 36.000.000.- **Ref. 656**

ARGENTONA-CAN CABOT: Parcel·la de 800 m2, torre de 120 m2, 3 habitacions, cuina, bany, gran saló menjador, bodega, garatge per a dos cotxes més altell de 40 m2. 25.000.000.- Ptes. **Ref. 675**

ARGENTONA-MADÀ: Preciosa torre a 4 vents, 5 habitacions, 2 banys, garatge local, gran saló menjador, cuina office, precioses vistes. Urgeix per canvi, consulteu preu. **Ref. 676**

ARGENTONA-CAN FERRATERS: Terreny totalment pla de 1.200 m2 per fer torre a 4 vents. 26.000.000.- Ptes. **Ref. 677**

ARGENTONA: Finca rústica de 56 hectàrees, masia per a restaurar amb pou i mina d'aigua. Gran ocasió. Miri plànols, sense compromís. 90.000.000.- Ptes. **Ref. 680**

ARGENTONA: Esplèndid pis al centre, nou, de 4 habitacions, gran saló menjador, cuina, bany i lavabo, calefacció, aire condicionat, vistes panoràmiques, amb parking. Únic a la zona. 25.700.000.- Ptes. **Ref. 682**

ARGENTONA: Casc urbà, torre nova a estrenar en edificació, parcel·la de 800 m2 de construcció, molt moderna i en la millor zona, piscina. Consulti plànols. 70.000.000.- Ptes. **Ref. 684**

ARGENTONA: Esplèndida casa tipus poble, molta façana, 3 habitacions dobles i 4 petites, gran saló menjador, llar de foc, pati de 70 m2 amb barbacoa, 1 bany, 1 lavabo, molt especial per la zona. 43.900.000.- Ptes. **Ref. 698**



Trèvol

fLoRs i RegALs



floristeria · objectes de regal · decoració



C/ Sant Miquel, 3 Tel. 93 797 12 63

08310 ARGENTONA

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)
- DIVENDRES NO TANQUEM AL MIGDIA

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

DETERGENT

DIXAN

Bossa 12 cac. 1.620 kg.

489

GALETES

LU PRINCIPE

Xocolata 180 gr.

69

MELMELADA

BEBE

Tot tipus. 340 gr.

149

XOCOLATA

DOLCA

Tot tipus, 125 gr.

89

ARRÒS

GARRIDO

Blau. 1 kg.

139

PA DE MOTLLE

LUISPAN

Normal 500 gr.

92

SUC FRUITA

COFRUTOS

Brick 1 l. Tot tipus

89

CAVA

CODORNIU

Gran Cremant. Tot tipus. 75 cl.

624

LLET

EL CASTILLO

1,5 cc. Tot tipus

141

CERVESA

SAN MIGUEL

Llauna 33 cl.

62

COCA-COLA

Llauna 33 cc. Tot tipus

49

PAPER HIGIÈNIC

PERMING

4 rotllos d. c.

89

CAFÈ

SOLEY

Mòlt, nat. i mescla 250 gr.

179

TOVALLONS

COLHOGAR

Blancs

75

TOMÀQUET FREGIT

SOLIS

Pot 400 gr.

79

NETEJATERRES

XANPA

Pi i llimona. 1 l.

185

OFERTA VÀLIDA FINS AL
18 DE JUNY DEL 2000



Punt de



Servei

Tràmits
i Gestions

 Fecsa
Enher

GARCÍA RUIZ - E. BONE

- PUNT DE SERVEI - ENHER - HEC
- Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió
- **OBRES I CANALITZACIONS**
- **INSTAL·LACIONS MT I BT**
- **INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA**
- **MANTENIMENT EMPRESES**
- **AIRE CONDICIONAT**
- **CALEFACCIÓ**
- **TELEFONIA MÒBIL AMENA - AIRTEL**
- **TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓN**



DOS TELÈFONS MÒBILS AMB LES TRUCADES ENTRE ELLS A

 **amena**
retevisión móvil



 **amena**
retevisión móvil

PESETES EL MINUT PER A TOTA LA VIDA
(Impostos indirectes no inclosos)



Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ